

Riksadvokaten
Postboks 8002 Dep
0030 Oslo

ANMELDELSE

Jeg ber herved om at advokat Ole Kristian Aabø-Evensen, Olaf Bulls vei 70, 0765 Oslo, samt medvirkere på hans advokatkontor, Fr. Nansens Plass 2, 0160 Oslo, settes under tiltale og straffes for overtredelse av:

Strl §266, første ledd – Utpresning

Ved at anmeldte den 17. august 2006 og i den påfølgende uken, i den hensikt derved å skaffe seg eller andre en uberettiget vinning, ved rettsstridig atferd eller ved å true med slik atferd tvang Amelia Riis, Michelets vei 23 A, 1366 Lysaker, til å foreta en handling som volder tap eller fare for tap for henne eller den hun handler for.

Grunnlaget er følgende:

Forlik i ankesak mellom Riis og advokat Ole Kristian Aabø-Evensen

Den 17. august 2006 ble det inngått forlik mellom Amelia Riis og anmeldte. Forliket gikk ut på at den ankesak som lå til behandling mellom partene i Borgarting lagmannsrett skulle trekkes. Det ble videre produsert og signert en pressemelding,

Bilag nr 1: Pressemelding av 17. august 2006

samt at anmeldte fikk utbetalt omkring kr 290.000,-. Se Bilag nr 2 for kort historikk over forholdet mellom Riis og anmeldte, samt ankesakens tema.

Bilag nr 2: Kort historikk over sak Riis v Aabø-Evensen,

Det ble aldri forfattet noen forliksavtale som regulerte de forhold Aabø-Evensen og Riis nå hadde forlikt.

Pressemeldingen som anmeldte har truet til seg, er en solid frikjennelse av hans tidligere handlinger mot Riis, hvor hun spesielt i avsnitt 8 klart går imot meg og Einar.

På dette tidspunkt representerte jeg Amelia Riis i alle hennes rettstvister, også i tvisten mot anmeldte; hennes tidligere advokat.

På morgenen den 18. august 2006 ringte Amelia til meg. Da jeg ikke rakk telefonen, ringte jeg henne opp straks etter, hvorpå hun fortalte meg hva som hadde skjedd på kontoret til anmeldte dagen i forveien.

Einar Riis, Amelia Riis' avdøde ektemann, påla meg å ta opp alle samtaler og møter med familien, slik at det aldri skulle oppstå spørsmål om hva som hadde skjedd, hva som hadde blitt sagt og hva som hadde blitt avtalt. Amelia var klar over dette (noe som fremgår bl.a. av samtale den 21. august 2006, jf bilag nr 6 nedenfor, pkt 6 og 8). Samtalen mellom meg og Amelia ble i tråd med våre avtaler derfor tatt opp på bånd.

Bilag nr 3: Avskrift av opptak av samtale mellom Amelia Riis og Herman J Berge den 18. august 2006 kl 0816.

Som en vil se av samtalen kom det flere ganger frem at Amelia oppfattet anmeldte som farlig, noe hun også ved flere tidligere anledninger hadde gitt uttrykk for (og som var den direkte årsak til at hun ønsket å bli ferdig med anmeldte, en gang for alle), se pkt 9, 11, 25, 51, 81 og 125. Hun forsøkte å overtale/presse meg til å ikke si noe, og ikke gjøre noe i relasjon til den pressemelding som hun nå hadde signert, se pkt 9, 11, 25, 57 og

59. Det kom også frem at anmeldte forsøkte å presse Amelia til å si at hun ble presset av meg og Einar til å gå til søksmål mot ham, se pkt 138, 139 og 183. Han truet også med å komme med beskyldninger mot meg, se pkt 9.

Hun var helt klart blitt presset av anmeldte, og hun presset meg ved å videreføre anmeldtes trussel, nemlig at dersom hun ikke signerte ville anmeldte gå mot meg, altså gå til sak mot meg, noe som selvsagt ville skade både meg og Amelia, i og med at jeg representerte henne i alle saker, var hennes juridiske rådgiver og beste venn, som hun sa til presten under bisettelsen av Einar (som også er tatt opp på bånd).

Meget tidlig i samtalen ber Amelia meg om å for Guds skyld ikke si noe til noen som helst. Hun fortsatte med å uttrykkelig understreke at anmeldte er farlig, og at dersom jeg kom til å si noe eller kommentere noe mht pressemeldingen, så hadde han truet henne med å reise sak mot meg, se Bilag nr 3, pkt 9.

I løpet av denne samtalen uttaler Amelia hele syv ganger at anmeldte er farlig. Dette for å understreke trusselen, og for å søke å manipulere eller presse meg til å ikke kommentere pressemeldingen. Dersom jeg gjorde noe som helst i tilknytning til denne pressemeldingen, ville også forliket dem imellom være brutt, samt at han ville gå til sak mot meg.

Under møtet den 17. august 2006 har derved advokat Ole Kristian Aabø-Evensen pådratt seg straffansvar ved at han gjennom å true med å reise sak mot Amelia Riis' representant, undertegnede, og truet med å komme med beskyldninger mot meg, fikk fremtvunget et forlik hvor han fikk utbetalt nær kr 100.000,- mer enn det beløp han var tilkjent ved dom i den nå forlikte sak. I tillegg fikk han gjennom bruk av de samme trusler fremtvunget en signatur på en pressemelding han selv hadde forfattet, hvor han der hadde frifunnet seg selv for de påstander og krav som Riis hadde reist mot ham. I tillegg til dette, også gjennom bruk av samme trusler, fikk han Amelia til å innrømme noe som var vitterlig uriktig, nemlig at jeg på det tidspunkt ikke var hennes representant i denne saken. I tillegg til dette hentet anmeldte inn en annen medarbeider på sitt advokatkontor som skulle bevitne at Amelia Riis skrev under på pressemeldingen, prosesskriftet til Borgarting lagmannsrett, og et dokument som tilkjenner at hun ikke signerte alt dette under press. Han skulle videre bevitne at hun var ved sine fulle fem da hun signerte dokumentene.

I følge flere samtaler med Amelia, samt samtale med hennes sønn, Kenneth Riis, Via Ponte Pietra, 9, 37121 Verona, Italia, den 25. august 2006, bekrefter begge at Aabø-Evensen hentet inn en av de ansatte på kontoret for å bevitne at Amelia signerte under fri vilje, og at hun var klar over hva hun gjorde, og at hennes handlinger ikke var gjort under press.

Amelia ble – som hun selv har uttalt flere ganger og som hennes sønn har uttalt at han har forstått sin mor – truet til å 1) signere pressemeldingen, 2) innrømme mot vitterlig kjensgjerning at undertegnede ikke var hennes representant i denne sak, 3) inngå avtale om å betale anmeldte kr 290.000,- (nær kr 100.000,- over domsbeløpet) 4) signere på dokument at hun ikke var under press og handlet av fri vilje, samt 5) å avslutte saken for Borgarting lagmannsrett. Amelia's handlinger ble fremtvunget ved hjelp av følgende pressmiddel: Trussel om å reise sak mot Amelia Riis' representant, undertegnede, samt trussel om å komme med beskyldninger mot undertegnede. Anmeldte hadde understreket for Amelia Riis at dersom hun signerte, og Herman Berge holdt seg lavt i terrenget, ville han ikke gå mot Berge. Som følge av Amelia Riis' meget irrasjonelle og helt uforståelige handlinger i perioden frem til i dag, se Bilag nr 2, er det stor sannsynlighet for at anmeldte har gitt ut andre alvorlige trusler som jeg ikke kjenner til.

Amelia ble – som nevnt – tvunget av anmeldte til å signere på et dokument som redegjorde for at hun ikke signerte pressemelding og prosesskrift til Borgarting

lagmannsrett om å trekke saken, under press. Dette kommer frem i samtale mellom undertegnede og Amelia den 25. august 2006.

Bilag nr. 4: Utdrag I – Avskrift fra møte mellom Amelia Riis og Herman J Berge hjemme hos Amelia den 25. august 2006

Den 18. august 2006 møtte anmeldte opp på Amelia's bopel med en ny revidert pressemelding som han ønsket hennes signatur på. I stedet for å signere på denne pressemeldingen, skrev Amelia en erklæring til anmeldte som hun mente måtte holde. Denne erklæringen ble utstedt den 19. august 2006, hvor hun bl.a. hadde tatt ut at hun hadde vært imot søksmålet mot anmeldte, samt det aller meste som var til skade for hennes avdøde ektemann og undertegnede.

Bilag nr. 5: Brev og Erklæring fra Amelia Riis av 19. august 2006

Den 21. august 2006 møtte anmeldte atter en gang opp på Amelia's bopel, med enda en revidert utgave av pressemeldingen. Igjen truet han Amelia med at dersom hun ikke signerte denne avtalen, kom han til å gå mot meg. Se avskrift av opptak av telefonsamtale mellom Amelia Riis og meg den 21. august 2006, avskrift av opptak av telefonsamtale mellom Kenneth Riis og meg den 25. august 2006, samt Bilag nr 4.

Bilag nr 6: Utdrag – avskrift av opptak av samtale mellom Amelia Riis og Herman J Berge den 21. august 2006.

Bilag nr 7: Utdrag – avskrift av opptak av samtale mellom Kenneth Riis og Herman J Berge den 25. august 2006.

Den 25. august 2006 signerte Amelia Riis på en erklæring om at hun hadde blitt presset til å signere på de dokumenter som ble produsert av anmeldte i perioden 17 til 21 august 2006. Samtidig trakk hun tilbake alt det som sto i de nevnte pressemeldingene.

Bilag nr 8: Erklæring fra Amelia Riis av 25. august 2006 vedrørende pressemeldingene

Amelia Riis har overfor sin sønn, Kenneth Riis, overfor meg, hennes representant, samt i båndopptak og i erklæring av 25. august 2006 uttalt at hun ble presset av anmeldte til å signere på pressemeldinger samt andre dokumenter i tilknytning til forliket. Hun har også uttalt at hun ikke står ved noe av innholdet i pressemeldingen.

Bilag nr 9: Utdrag II – Avskrift fra møte mellom Amelia Riis og Herman J Berge hjemme hos Amelia den 25. august 2006

Amelia Riis gikk i møtet med anmeldte den 17. august 2006 med det for øyet å få forlikt den tvist han hadde reist mot henne, dette som følge av at hun var redd han og hva han kunne finne på hvis hun ikke gjorde det. I stedet ble hun presset til å inngå et forlik på hans premisser, hvor han derved har presset henne til ikke bare å signere på disse dokumentene, men også til å utbetale ca kr. 100.000,- mer enn hva som hadde vært nødvendig for Amelia å betale dersom hun hadde trukket saken fra retten i stedet for å forlike den. Resultatet for advokat Ole Kristian Aabo-Evensen og hans advokatfirma med samme navn, ble alene muliggjort ved å true Amelia Riis med at dersom hun ikke gjorde som han ønsket, ville han gå mot undertegnede. Amelia var – som hun sier – avhengig av meg og min støtte, og uttrykte alltid at hun ønsket at vårt samarbeid skulle fortsette. Dette var et tilstrekkelig pressmiddel for å få Amelia Riis' signatur.

Under det korte møtet mellom Amelia Riis og anmeldte, på hennes bopel den 21. august 2006, handlet anmeldte på ny straffbetingende, idet han truet Amelia Riis til å signere på en ny pressemelding, hvor Amelia Riis ble forelagt de samme trusler om at han kom til å

gå mot meg. Denne gangen hadde han et større pressmiddel i og med at han allerede hadde fått presset Amelia Riis til å signere den første pressemeldingen, som jo roset anmeldte over alle grenser, og som samtidig tilsidesatte og eliminerte alt det arbeidet som undertegnede og Einar Riis hadde utført i årenes løp. Også dette forholdet må subsumeres under strl §266, første ledd.

Vilkårene for straff i forhold til strl §266, første ledd, er oppfylt, idet handlingene den 17. august 2006 (utpresning), 18. august 2006 (forsøk på utpresning) samt den 21. august 2006 (utpresning), er gjort under forsett. Anmeldte var klar over at hans opptreden ble oppfattet som en trussel. Anmeldte var videre klar over at han og hans advokatfirma truet med rettsstridig atferd. Det er ingen tvil om at trussel om søksmål er rettsstridig adferd, jf eksempelvis Kjerschow 1930, s. 665 og s. 558, pkt 3 og 4. Det er heller ingen tvil om at Amelia Riis oppfattet dette som trusler (hun var redd for å miste meg og hun var avhengig av meg), og at hun lot seg styre av truslene til å handle slik anmeldte ønsket. Anmeldte var åpenbart klar over at den fremtvungne disposisjonen ville volde tap for Amelia Riis. Endelig var anmeldte klar over at han ved dette press og disse trusler ville oppnå en vinning han ellers ikke ville ha krav på. Var han riktig flink med truslene mot Amelia Riis, ville han også kunne klare å overta mitt arbeid som familien Riis' representant, noe han også har lyktes med.

I og med at den urettmessige økonomiske vinning ville bli delt mellom advokatene i advokatkontoret, hvor det er klart at en eller flere av advokatene (eller andre ansatte) deltok i utpresningen, vil medvirkerne kunne bli dømt under samme straffebud.

Som følge av en rekke forhold som det i denne omgang blir for kort tid til å gjennomgå, se dog Bilag nr 2, har anmeldte nå tatt over mitt arbeid som familien Riis' juridiske rådgiver og advokat, hvor han samtidig har gått til sak mot meg. Det vil da åpenbart kunne bli problematisk å få Amelia Riis til å innrømme at hun den gang i august 2006 ble truet og presset. Det er samtidig vanskelig å si om hun i dag fremdeles blir truet og presset til å gå mot meg, men mye tyder på dette. Vi har hatt et 9 år langt nært og godt samarbeidsforhold frem til den dagen hun ble truet til å signere på forliket med anmeldte.

Selv om Amelia Riis i dag lar seg representere av den advokaten som hun i august 2006 ble truet og presset til å forlike en årelang tvist med, vil de anmeldte forhold på de gitte tidspunkt være straffbare. Forhold som subsumeres under §266, første ledd, er undergitt offentlig påtale.

Det er, uansett dagens forhold mellom Amelia Riis og anmeldte, ikke heldig at advokater på en slik måte, gjennom straffbare trusler og utpresning tiltvinger seg forlik, klienter og oppdrag. Slik virksomhet kan ikke aksepteres og det må derfor reageres mot med adekvate tiltak.

Det skal også nevnes i dette bildet at Amelia Riis, etter sin manns død, sitter på en formue på omkring NOK 40 millioner. Amelia Riis er en eldre dame, og selv om hun er åndsfrisk så har hun flere ganger gitt uttrykk for at hun plages av press fra barna og at hun ønsket å beholde pengene selv til hun døde, og at barna først da skulle få sin arv. Barna på sin side vurderte i fjor sommer å umyndiggjøre henne for å få hånd om arven etter sin far, som hun selv ønsket å overta i uskifte. Samtidig kommer hennes tidligere bitre fiende (anmeldte) inn og overtar min stilling som familiens medhjelper samtidig som han skyver meg ut. Det er ikke utenkelig at anmeldte har sett på Amelia som et lett offer for å kunne utøve sitt hat mot meg, og at han samtidig kunne tjene penger på dette.

I og med at jeg er den som lider mest av de straffbare handlinger som anmeldte utførte i august 2006 og fremover, ber jeg påtalemyndigheten også å vurdere andre sider ved handlingene, og hvorvidt andre straffebud også kommer til anvendelse, i og med at

truslene var rettet mot meg, og at de ble rettet mot meg av Amelia Riis, jf hennes første samtale med meg den 18. august 2006, hvor jeg blir presset til å ikke gjøre noe.

Det kan også nevnes at jeg i en samtale med en tidligere bankdirektør i februar i år ble informert om at anmeldte og en annen advokat, Ingjald Ørbeck Sørheim, hadde planlagt å ta meg. Dette hadde han fått høre under samtale med disse i november i fjor.

Jeg ber om at saken etterforskes, og at det reises tiltale mot anmeldte, samt andre medvirkere. Jeg ber også om at det blir iverksatt adekvate tiltak mht advokatkontorets drift, samt bevillinger. For å sikre bevis bør det foretas adekvat undersøkelse på anmeldtes kontor, pc-utstyr, safer, og annet, hvor man der vil finne forarbeidene og produksjonen til disse pressemeldingene og andre sentrale dokumenter i tilknytning til utpresningen, og hvem som deltok.

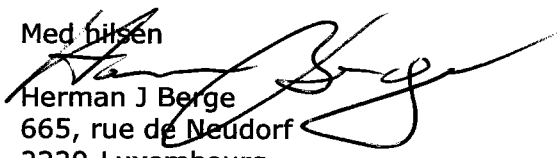
Jeg ber også om å bli orientert om hvorvidt jeg har anledning til å legge inn borgerlige rettskrav.

Endelig ber jeg om at det blir vurdert hvorvidt jeg og min familie kan løpe en risiko for represalier fra anmeldte når saken nå har tatt denne vending. Jeg kjenner anmeldte og vet at han kan reagere uten å ha kontroll på seg selv. Situasjonen han har satt seg selv og sitt advokatfirma i, er så alvorlig at jeg frykter for min og min families helse dersom han får lov å reagere uten kontroll.

I følge Einar Riis var hans sønn, Kenneth Riis, en beundrer av Johnny Olsen (jeg forstod Einar slik at han til og med skal ha møtt Olsen før udåden i 1981) og sympatisør av høyreekstreme krefter både i Norge og i Italia. Dette engasjementet førte til at han – som følge av handlinger jeg ikke kjenner detaljene i (Einar fortalte bl.a. at det militære politiet (Arma dei Carabinieri) gjorde en stor razzia i deres hjem i Roma på leting etter våpen) – måtte rømme fra Italia. Einar benyttet sitt nettverk og de beste advokater for å fjerne de hindre som stoppet Kenneth fra å komme tilbake til Italia, noe han til slutt lyktes med. Som følge av de historier jeg har fått av Einar, og som jeg har på bånd, er jeg også redd for at Kenneth kan finne på å benytte seg av et mulig høyreekstremt nettverk for å true meg og min familie, eller til og med gå enda lengre mot meg. Jeg har allerede begynt å få truende tomme telefoner, og drosjer som er blitt bestilt til min adresse. I tillegg vil det kunne bli kjent at Amelia Riis på 90-tallet flere ganger ringte inn drapstrusler til Einar's mangeårige venninne, trusler som gjorde at hun måtte flytte ut av Oslo. Dette bildet sett under ett, gjør at jeg føler meg truet, og at jeg mener jeg har grunn til å tro at dette trusselbildet kan eskalere dramatisk når nå anmeldelsen gjøres til et offentlig dokument. Jeg ber om at dette tas hensyn til i det videre arbeid.

Takk.

Med hilsen


Herman J Berge
665, rue de Neudorf
2220-Luxembourg

Tlf : 00352 43 12 65
Fax : 00352 2643 1211

Luxembourg 7. mai 2007

PRESSEMELDING

Undertegnede Amelia Riis ønsker å informere at min ektefelle Einar, døde den 30. mai 2006. Einar har gjennom en årrekke vært en støtte for meg i kampen for å rette opp den urett som i sin tid ble gjort mot min familie og meg gjennom en årrekke.

Det er imidlertid med stor beklagelse at jeg i løpet av de siste årene har måttet stå og se på at min mann og støttespiller over flere år dessverre selv begikk en stor urett mot min tidligere advokat og støttespiller advokat Ole K. Aabe-Evensen.

Der er blitt fremsatt beskyldninger mot min tidligere advokat Ole K. Aabe-Evensen som jeg beklager. Jeg har hele tiden også vært imot det søksmålet som ble tatt ut mot min tidligere advokat.

Når jeg ikke tidligere har gått ut og kommentert dette, skyldes det en rekke forhold som jeg ikke ønsker å gå i detalj om.

Slik jeg ser det har advokat Ole K. Aabe-Evensen som min rådgiver og advokat hele tiden skjuttet sin jobb på den beste måte. Hans rådgivning har båret preg av et unikt ønske om å hjelpe både Einar og meg, men der han selv sagt har måttet forholde seg til hva som har vært mulig å føre av beviser og ikke minst den rettslige situasjonen.

Advokat Ole K. Aabe-Evensen er den eneste advokat som opp gjennom historien har bidratt til at jeg og min mann har vunnet en rettsak i Norge og der vi som følge av denne seieren har fått utbetalt penger. I den forbindelse ønsker jeg spesielt å peke på at vi opp gjennom historien har hatt mer enn 15 advokater som har bistått oss. Slik jeg ser det er det helt åpenbart at uten den bistand advokat Ole K. Aabe-Evensen ytet meg og min mann, så ville vi neppe ha fått løst saken mot skifteretten/staten.

Det var også feil å gå ut og insinuere at det var min advokats feil at vi tapte det søksmålet som jeg anla mot rederiet AS Falkefjell og min bror. Jeg mener det ikke var noe å utsette på det arbeidet advokat Aabe-Evensen ytet meg i den forbindelse. Samtidig ønsker jeg å beklage at både jeg og min mann rett forut for dette søksmålet kom opp valgte å treffe flere klare råd fra advokat Aabe-Evensen. Jeg erkjenner at dette antagelig skadet vår egen sak og var medvirkende til at vi tapte dette søksmålet.

Jeg ønsker på denne måten å offentlig erkjenne at advokat Ole K. Aabe-Evensen slik jeg ser det har blitt utsatt for en stor urett. Jeg vil på det sterkeste beklage at jeg som nevnt ovenfor ikke tidligere har sett meg i stand til å gå ut og offentlig ta avstand fra de svært urettmessige beskyldningene som ble fremsatt mot advokat Ole K. Aabe-Evensen fra mine representanter.

Jeg beklager på det sterkeste de lidelser og det potensielle tap av renommé som advokat Ole K. Aabe-Evensen, hans familie og kollegaer har blitt utsatt for i denne saken.

Jeg forstår selv sagt at min unnskyldning i seg selv neppe er tilstrekkelig til å rette en slik urett eller de lidelser og tidsspill som advokat Aabe-Evensen har vært nødt til å gå gjennom for å forsvare seg mot disse slik jeg ser det grunnløse og urettmessige beskyldninger som er blitt fremsatt mot ham.

Jeg håper imidlertid at advokat Aabe-Evensen kan tilgi en eldre dame for at jeg dessverre ikke før nå har sett meg i stand til å gå ut offentlig og si hva jeg mener og hele tiden også har ment i forbindelse med disse beskyldningene.

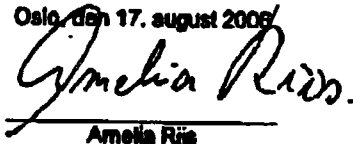
Jeg har i dag meddelt Borgarting lagmannsrett at jeg trekker det søksmålet som ble tatt ut mot advokat Ole K. Aabe-Evensen og vil gjøre opp regningen for juridisk bistand i saken.

Rent evalueringsvis ønsker jeg å presisere at Herman J. Berge ikke representerer meg i denne saken.

Undertegnede ønsker ikke å kommentere denne saken ytterligere. Samtidig presiserer jeg imidlertid for ordens skyld at advokat Ole K. Aabe-Evensen fra min side er å anse fritatt fra sin taushetsplikt. Dette slik at han settes i stand til å kommentere disse forholdene i mer detalj dersom han mener det er ønskelig. Samtidig håper jeg at advokat Ole K. Aabe-Evensen kan akseptere min unnskyldning.

Unnskyld!!!

Oslo, den 17. august 2006


Amelia Riis

Historikk

Riis vs Aabø-Evensen

1. Våren 1998 fremskaffet jeg fri rettshjelp for familien Riis. Vi begynte straks å lete etter advokat som kunne føre sakene deres.
2. 23. desember 1998 aksepterte advokat Ole Kristian Aabø-Evensen å ta oppdragene for Riis
3. Oktober – november 2002 representerte Aabø-Evensen Riis i den såkalte Falkefjellsaken for Borgarting lagmannsrett. En uke før hovedforhandlingen tok til, ble Riis presset av Aabø-Evensen til å godta at erstatningssaken skulle bygges på 7 hypoteser, og ikke på faktum som forelå. Riis hadde valget mellom å stå uten advokat i hovedforhandlingen, eller å akseptere advokatens arbeidsmetoder. Riis hadde i realiteten ikke noe valg.
4. Selve hovedforhandlingen, og spesielt vitneavhørene var en skandale. Amelia Riis reagerte sterkt negativt mot sin egen prosessfullmektig; hvordan han førte saken og spesielt hvordan han ødela vitneførselen.
5. Den 25. november 2002 falt dom imot Riis. De hadde tapt på alle punkter. Riis mente at skylden i det alt vesentlige lå hos deres egen advokat. I dommen stod det da også klart beskrevet at man aldri ville vinne igjennom på hypoteser.
6. Saken ble anket. Anken var mangelfull, og flere bilag hadde ikke blitt lagt ved anken. Disse bilagene ble da heller aldri sendt til Høyesterett. Familien Riis fikk overhodet ingen bilag tilsendt.
7. Riis fikk ikke tak i sin advokat over en periode på omkring fire måneder. De snakket ikke med hverandre i perioden 15. desember 2002 – april 2003. Den 14. februar 2003 ble jeg bedt av Riis om å legge inn et tilleggskrift til anken, idet de ikke fikk tak i sin egen advokat. Det er selvsagt meget uvanlig at andre må gjøre jobben til prosessfullmektigen, en ordning som ikke godtas av noen domstol. Jeg skrev likevel et tilleggskrift for familien Riis, som ble innlevert den 17. februar 2003.
8. Aabø-Evensen fulgte ikke opp søknad om fri rettshjelp til arbeidet med anken, noe han var pålagt å gjøre av Riis. Antakelig følte han det ikke særlig presserende å gjøre dette, idet han visste at Riis på det tidspunktet hadde plassert ulovlige midler i Sveits (og derfor hadde tilstrekkelig med midler til å dekke hans krav), fra et tidligere forlik hvis midler Aabø-Evensen selv hadde arrangert utføringen av. Midlene var – etter forslag fra Aabø-Evensen selv (jf hans brev til familien Riis av den 3. juni 2003) – blitt holdt utenfor Riis familiens norske økonomi for på den måten å kunne fortsette under fri rettshjelps-ordningen.
9. Den 2. juni 2003 ble Aabø-Evensen bedt om å trekke seg fra en annen ankesak, den såkalte Skiftesaken.
10. Den 3. juni 2003 trakk Aabø-Evensen seg som prosessfullmektig for Riis i alle saker, hvor han samtidig la frem sitt omkostningskrav.
11. Den 14. august 2003 ble anken i Falkefjellsaken avvist i Høyesterett.
12. I perioden frem til desember 2003, forsøkte Riis flere ganger gjennom brev å komme i samtale/diskusjon med deres tidligere advokat, for å diskutere hans pengekrav.
13. Aabø-Evensen lot ikke høre fra seg på annen måte enn å gjenta oversendelse av regningen for omkostninger han hadde hatt.
14. Riis ønsket ikke å betale denne summen, da de mente at Aabø-Evensen ikke hadde utført oppdraget i tråd med Riis' ønsker og i Riis' beste interesser. De mente også at advokaten hadde påført dem et solid tap. Bare i Falkefjellsaken ble Riis dømt til å betale over en million kroner i saksomkostninger.
15. I desember 2003 ble Riis stevnet for Asker og Bærum forliksråd, gjennom en forliksklage fra Aabø-Evensen.
16. Hovedforhandling ble holdt den 27. januar 2004. Det ble der reist et motkrav mot advokaten for det tap som advokaten hadde påført Riis ved å nær sagt be om å

- tape saken, jf det rettslige grunnlaget som ble presentert; 7 hypoteser, og dommen som klart avviste et slikt erstatningsgrunnlag.
17. Forliksrådet dømte Riis til å betale.
 18. Saken ble anket inn for Asker og Bærum tingrett.
 19. Hovedforhandling ble holdt i september 2004.
 20. Under disse hovedforhandlingene ble det forsøkt med forliksforhandlinger, som strandet idet Aabø-Evensen høynet sine krav med mer enn det dobbelte av hva kravet var i utgangspunktet. Under disse forhandlingene på SAS hotellet, Fornebu, ble Riis presentert en pressemelding, som på ingen måte ble godtatt verken mht innhold eller mht form.
 21. Dom falt noe senere, hvor Aabø-Evensens honorarkrav ble halvert. Advokaten ble frifunnet for motkravet.
 22. Saken ble anket inn for Borgarting lagmannsrett, hvor hovedforhandling var berammet til januar 2007.
 23. Den 30. mai 2006 døde Einar Riis.
 24. Amelia Riis ønsket etter dette å avslutte denne saken, et ønske hun også hadde hatt tidligere. Årsaken var at hun var – som hun sa – redd Aabø-Evensen og det maktnettverket han hadde rundt seg.
 25. Amelia tok kontakt med Aabø-Evensen i juli 2006. Det ble avtalt at de skulle møtes for å snakke om saken når advokaten var kommet tilbake til Norge en gang i august.
 26. Den 17. august 2006 møttes partene, for å diskutere saken.
 27. Undertegnede var familien Riis' representant i denne og alle andre saker på det tidspunkt.
 28. Da møtet var ferdig, hadde Amelia signert på en pressemelding, som er vedlagt anmeldelsen, og hvor hun der tydelig har blitt presset til å signere på at jeg ikke var hennes prosessfullmektig i den saken, hvilket vitterlig er uriktig.
 29. Hun signerte også på et prosesskrift til Borgarting lagmannsrett hvor det ble gjort klart at saken skulle trekkes. Derrest betalte hun nær kr 100.000,- mer enn hva hun i Tingretten var blitt dømt til å betale til advokaten. Det viktigste av alt, en forliksavtale, hadde ikke advokaten tenkt på. Det finnes således ingen forliksavtale mellom partene.
 30. Den 18. august 2006 møtte Aabø-Evensen opp hjemme hos Amelia for å presentere for henne en ny versjon av en pressemelding som han krevde at hun måtte signere.
 31. Amelia forfattet da i stedet en ny Erklæring, som hun sendte til advokaten.
 32. Denne erklæringen ble ikke godtatt, hvorpå advokat Aabø-Evensen redigerte enda en versjon og presenterte denne for Amelia den 21. august 2006, og som ble signert.
 33. Den 25. august 2006 signerte Amelia på en erklæring om at hun trakk tilbake alt som sto i disse pressemeldingene. Hun redegjorde også for hvordan hun under press hadde blitt tvunget til å signere den første pressemeldingen.
 34. Som følge av den nye situasjonen som var oppstått, følte jeg min sikkerhet og min økonomi truet. Jeg ønsket derfor at vi fikk gjort opp i all gammel uoppgjort gjeld, som vi ikke hadde fått ryddet opp i, mye pga Einar's sykdom.
 35. Den 2. september 2006 signerte Amelia Riis en gjeldserklæring til meg på kr 1.840.000,- relatert til uoppgjort gjeldsforhold i tre enkeltsaker som ikke var blitt ordnet opp i.
 36. I flere samtaler med Amelia både før og etter den 2. september 2006 – samt til min telefonsvarer – beroliget hun meg om at hun skulle gjøre opp gjelden. Hun ville til og med betale meg under bordet, som hun uttrykte det, men det motsatte jeg meg.
 37. Den 5. september 2006 ble jeg varslet av Amelia at hun plutselig ikke ville gjøre opp gjeldsforholdet.
 38. Den 10. september 2006 la jeg inn mitt krav i dødsboet etter Einar Riis i Monaco, i og med at han var ansvarlig på lik linje med Amelia til å følge opp våre avtaler. Kravet ble levert til Notar Me Henry Rey.

39. Den 19. september 2006 ble jeg advart og truet av Riis' advokat i Monaco, Me Didier Escaut, om at det ville kunne bli reist sivil- og straffesak mot meg i Monaco og Norge. Dette nok under forutsetning av at jeg ikke ga slipp på mine rettigheter i Monaco
40. I og med at Amelia ikke ville snakke med meg, og at jeg gjennom Kenneth fikk høre at hun ikke ville snakke med meg (selv om han selv sa til meg at hun hadde forsøkt å få tak i meg), kunne jeg bare slå fast at det forelå et vesentlig kontraktsbrudd mot de avtaler jeg og familien Riis hadde.
41. Som følge av dette la jeg den 9. oktober 2006 inn mitt fulle krav i boet etter Einar Riis, beregnet etter alt det jeg hadde investert av tid, penger, karriere m.v. i deres saker over en 9 års periode. Jeg la også ved avtaleverket jeg støttet kravet på.
42. På ett eller annet tidspunkt har Amelia Riis gått til advokat Aabø-Evensen, eller blitt truet til å gå til han for å gå mot meg.
43. Den 14. november 2006 sendte Kenneth Riis meg et brev hvor han i motsetning til alle tidligere år nå plutselig påsto at jeg aldri hadde jobbet for familien, at jeg hadde manipulert både Einar og Amelia og at de ville kreve tilbakebetalt alt det jeg hadde fått utbetalt, og at de ville varsle skattemyndighetene og reise straffesak mot meg dersom jeg ikke ga opp mine krav.
44. Jeg nektet å la meg true.
45. Den 14. november 2006 flyttet min familie til Luxembourg, noe som var planlagt lenge før denne saken oppsto. Samme dag dro vi på en lengre ferie til Stillehavet.
46. Den 18. desember 2006 kom nye trusler mot meg, denne gang fra advokat Ole Kristian Aabø-Evensen. De samme trusler som Kenneth Riis hadde kommet med, ble nå forsterket gjennom dette dokument.
47. Jeg skrev tilbake og sa at jeg naturligvis ikke kunne etterkomme slike trusler.
48. Den 9. januar 2007 sender Riis inn en stevning til Tribunal de Première Instance, Monaco, mot meg, med krav om at mitt krav i boet skal kjennes ugyldig, samt et ubegrunnet krav om erstatning på €500.000,-. I stevningen opplyses det for domstolen at jeg ikke har begrunnet mitt krav i boet, ja, jeg har ikke engang forsøkt å bevise grunnlaget. Dette sier Riis' advokat til dommeren, dette til tross for at han allerede den 16. oktober 2006 fikk oversendt mitt krav til notaren i Monaco, inklusive grunnlaget; avtaleverket mellom Riis og meg. Advokaten har altså i ond tro villedet retten, antakelig for å kunne få avsagt en uteblivelsesdom mot meg, mens jeg var på ferie.
49. Den 19. februar 2007 ble jeg oppringt av Hovedstevnevitnet i Oslo og informert om at det var kommet inn et dokument til forkynning; stevningen i Monaco. Det hastet med å få denne forkynt i og med at det skulle avholdes hovedforhandling den 22. februar 2007. Justisdepartementet redegjorde for Hovedstevnevitnet at dokumentet ikke kunne forkynnes da jeg ikke bodde i Norge, og at saken måtte sendes tilbake til Oslo tingrett som videre måtte sende saken tilbake til Monaco, med opplysninger om ny adresse på meg. Justisdepartementet ga Hovedstevnevitnet signal om at det likevel var ok at stevningen ble fakset til meg underhånden.
50. Den 20. februar 2007 ble Riis informert om at jeg hadde fått vite om saken de hadde reist i Monaco, og at jeg høyst sannsynlig ville kunne rekke å forsvare meg.
51. Riis' advokat i Norge, Aabø-Evensen reiste derfor sak mot meg for Oslo forliksråd. Forliksklagen ble sendt inn den 20. februar 2007.
52. Den 22. februar 2007 ble saken i Monaco utsatt til den 18. april 2007.
53. Først den 4. april 2007 ble jeg kjent med forliksklagen. Jeg blir der beskyldt for straffbare handlinger; at jeg skal ha bedratt familien Riis, at jeg har manipulert både Einar og Amelia til å inngå samarbeid med meg og til å forfatte avtaler med meg, og at jeg aldri har arbeidet for familien Riis. Ingen av beskyldningene ble dokumentert i forliksklagen. I og med at jeg har store mengder dokumenter, brev og båndopptak som dokumenterer det motsatte, er forliksklagen et injurierende skrift, basert på et fiktivt krav. Kravet er reist alene for å få meg til å gi slipp på mitt krav i Monaco.

54. Jeg forsøkte å fortelle forliksrådet at familien Riis allerede hadde reist sak i Monaco omkring de samme avtaler, og at saken derfor er litispesident.
55. Forliksrådet ville ikke høre på dette.
56. Den 20. april 2007 ble det avholdt møte på forliksrådet, hvor Aabø-Evensen forlangte uteblivelsesdom. Jeg møtte ikke opp. Det ble derimot ikke avsagt uteblivelsesdom, hvorpå saken ble henvist til retten.
57. Den 23. april 2007, tror jeg, for jeg har ikke sett noe dokument enda, begjærte advokat Aabø-Evensen midlertidig sikring mot meg for Oslo byfogdembete. Til byfogden har Riis og Aabø-Evensen fortalt til dommeren at de ikke visste hvor jeg bodde. Denne informasjonen har jeg fått fra TV2, se nedenfor pkt 59. Bare på denne måten kunne de få en sikringskjennelse. Selv om Folkeregisteret, forliksrådet, Hovedstevnevitnet, namsfogden, justisdepartementet og Oslo tingrett var kjent med min nye adresse allerede den 19. eller 20. februar 2007, har domstolen utelatt denne informasjonen, og derved fullført tvangsforretningen. Jeg får selvsagt ikke disse dokumentene, til tross for at jeg ved to henvendelser har bedt å få dem oversendt slik at jeg kan settes i stand til å forsvare meg. Årsaken til at domstolen nå ikke kan sende meg dokumentene, er jo naturlig nok den at de i kjennelsen antakelig har lagt til grunn at de ikke vet hvor jeg er, så da kan de jo umulig sende ut noe, ser det ut for.
58. Det er åpenbart at Aabø-Evensen og Riis i ond tro har villedet domstolen til å avsi denne kjennelsen.
59. Den 2. mai 2007 sto TV2 på døren min i Luxembourg. De hadde i hvert fall klart å finne meg uten problem. Jeg ble tvunget til et lengre intervju, hvor jeg ble beskyldt for å være grådig, og at jeg ikke var idealist lenger. Det ble også redegjort for meg at familien Riis vurderer å anmelde meg for bedrageri. I tillegg redegjorde journalisten for meg at han hadde sett alle mine ligninger for de seneste årene, hvilket han ikke har alminnelig adgang til å se. Han innrømmet derved en straffbar handling, så langt jeg kan forstå, dersom han da ikke har en rettslig kjennelse for å kunne se disse ligningene. Under intervjuet videreformidlet journalisten en melding fra Riis; at dersom jeg var villig til å gi slipp på mitt krav i Monaco, så ville de stoppe den rettslige pågangen i Oslo. Ser vi hen til forliksklagens innhold, mitt krav i Monaco, og journalistens bud fra Riis, så blir jeg atter en gang rettsstridig truet til å gi opp mitt krav. Denne gangen gjennom TV2.
60. Gjennom dette intervjuet forsto jeg at Amelia Riis må ha blitt presset til å komme med en rekke alvorlige og kraftig injurierende påstander om meg og mitt forhold til familien.
61. Slik står saken i dag.

Slutt.

Herman J Berge

Telefon fra Herman til Amelia Riis:

18.08.2006, fredag, kl 0816:

Filnavn: GI184A17 180806 Telefonsamtale med Amelia første samtale etter aabo møtet.wav

1. AR: Hei.
2. HB: 0:01:16: Ja, hadde du Evensen hjemme?
3. AR: Nei, jeg var på hans kontor, og jeg satt der fra fem til åtte. Og forsøkte å dempe ned hans pressemelding. Hovedsaken for ham er at han er ærekjær. Det er bare hans ære, og han må renvaske seg, og ditt og datt, som jeg måtte sitte igjen å høre på. Og han gikk da fire fem ganger ut og korrigerste den der pressemeldingen. Jeg forsøkte å dempe ned og korte ut og sånn, og ikke få inn verken ditt eller Einars navn, og det greide jeg, men jeg er ikke noe så veldig happy altså, jeg kan jo ikke si at jeg er det.
4. HB: 0:01:49: Jo, men har du kommet til en enighet med han?
5. AR: Ja. (Pause) Saken er eee avsluttet.
6. HB: Jo, men det var litt... ja, ja, jeg får jo høre hva det er. Så han, så han skal sende ut en pressemelding, altså?
7. AR: Han skal send...ja, men ville ikke si hvor han skulle bruke den, men der ble skrevet en pressemelding. 0:02:04:
8. HB: Jaha.
9. AR: Å, ja, jeg kan ikke si at jeg er fornøyd (over det), det er bare: Å hvor forferdelig han ble, ja, behandlet da. Og greier, og greier, og greier. Og jeg vet ikke hvor han bruker den, 0:02:16: men jeg må bare si en ting (til) og det er for gud skyld ikke si noen ting hvis noen ringer eller noe om dette her. Det er bare å si: No comments. 0:02:23: Og HAN MANNEN ER FARLIG! Fordi at, for hvis du, ja hva han sa, liksom hvis Herman kom ut med noe nu, så skulle han ta deg til retten og så skulle han komme med beskyldninger og så skulle han få inn, hør den da, få inn vitner som ville si både det ene og det andre MOT deg.
10. HB: 0:02:42: Ja, hva skulle de si, da? Nevnte han noen eksempler?
11. AR: Han nevnte ikke et eneste eksempel. Jeg aner ikke hva de skulle si, men han hadde vitner mot deg. Bare faenskap, 0:02:50: men jeg vil i alle fall si: Mannen er farlig! Rett og slett. Og vær så snill, gjør bare, nå ber jeg deg: Ikke skriv noe i RettsNorge (Nettavisen <http://www.rettsnorge.no>) om dette her, og ikke kommenter det. For det blir...han han er altså rett og slett farlig. Han er!
12. HB: 0:03:05: Jeg, jeg må bare si sånn uansett om det er deg eller Einar eller hvem jeg nå skulle snakke med så; ja, jeg hører hva du sier, men det kommer jo helt an på hva som står der, så jeg kan ikke akseptere alt her i verden, heller.
13. AR: Nei, det kan du ikke, jeg forstår det, men jeg tror ikke det kommer noe om deg, det er bare det det...ikke direkte, altså jeg fikk kuttet ut både deg og Einars navn, for det syns jeg ville, jeg vil ikke ha det. Så han (Aabø-Evensen) holdt seg litt bak..., men jeg tror fremdeles ikke at du ville være fornøyd over den, eh den pressemeldingen, det tror jeg ikke for det er bare liksom...
14. HB: 0:03:30: Ja, det står vel da at han hjalp deg til ditt og datt og det er han som har...han og han hele tiden?
15. AR: Ja, ja, han, han eh, jada; han har gjort en utmerket jobb, og det er ikke hans skyld at Falkefjellsaken gikk på rattata. Og det var vår skyld, og det han sa (frekt eller bredt?) og det var at hvorfor han hadde sagt til Hustadnes (journalist; Dagens Næringsliv): "Vær stille", var for ikke å få dårlig pressemelding, og før vi

gikk inn i Falkefjellsaken så fikk vi den der at: Hva de vil; det er å ha hevn, og den var jo veldig stygg, jeg er jo enig i det. Og det var vår skyld.

16. HB: Ja, men det...

17. AR: og han dirigerte...

18. HB: Hvis han var en god advokat, så har ikke det noe å si hva som står i Dagbladet.

19. AR: Jo, jo, den var stygg og alle dommerne leser det, og Stang Lund (motpartens advokat) hoverte over det i retten; se hva som står der; de vil ha!

20. HB: Hvis ikke jeg tar helt feil så kan det godt hende at det er Aabø-Evensen selv som har gått til Dagbladet og bedt de om å få den overskriften.

21. AR: Nei den var så...han ville ikke kunne gå og be om en ting for seg selv.

22. HB: Jo, hvis han ønsker at den saken ikke skal vinnes, fordi at...sånn som han opptrådte i retten så virket det som om han ønsket at du ikke skulle vinne den saken.

23. AR: Ja, han han i alle fall falt sammen da han så den artikkelen, og det gjorde dommerne også, og det var uheldig, og han mener det er vår skyld. Du det var en, jeg satt i tre timer å, å jeg kan ikke, altså huske alt sammen, men det får nå være, men det går inn et brev til Borgarting lagmannsrett i dag 6 kopier at jeg har frafalt den saken.

24. HB: Mhm

25. AR: 0:04:51: Men jeg bare ber deg, i alle fall så lenge, vi får ta det over tid, men ikke, ikke si noen ting, fordi at som sagt; Han er farlig.

26. HB: Ja, jeg bryr ikke meg om han er farlig, men skal ikke ødelegge for deg, men

27. AR: Nei.

28. HB: Men jeg kan heller ikke, sånn som Per Steina sier, legge hodet mitt helt ut og la...

29. AR: Nei, nå blir det, det, jeg er ikke noe fornøyd over pressemeldingen, og jeg orker ikke å lese den opp nu. Det er ikke sikkert jeg sender deg den heller, for jeg tror ikke du liker den (AR ler), men, men, å...

30. HB: 0:05:17: Nei, men jeg må vel nesten få, få se det sånn at...

31. AR: Jeg må tenke meg om her...men, han, eh, jeg vet ikke om han bruker den. Jeg sa for guds skyld; det er jo smør på flekk! "Jeg ble beskyldt og jeg, og jeg, og jeg". Så sa jeg; dette er smør på flekk. Du får ta ut en setning eller to, da, og si at...

32. HB: 0:05:35: Hvor lang er den pressemeldingen da?

33. AR: Ja, det er en side. Med små små skrift.

34. HB: Jøss.

35. AR: En side med små skrift.

36. HB: Men, hvor mye måtte du ut med, da, i penger?

37. AR: Ja, jeg måtte, for det første så måtte jeg unnskyldte og unnskyldte og unnskyldte. Jeg, ja, den svelger jeg, en kamel svelger jeg. Jeg måtte ut med noe mer enn det beløpet du og jeg var enige om.

38. HB: Hvor mye da?

39. AR: Ja, fordi at han sa at ha...Vesta (forsikringsselskap) hadde dekket hans utgifter for motsøksmål, og det måtte han tilbakebetale. Så istedenfor 213 (tusen) så ble det 290.
40. HB: Jesus Christ. Og så pressemelding i tillegg?
41. AR: Og pressemelding i tillegg.
42. HB: Det er jo helt, Altså, det er det jeg sa til deg, Amelia, jeg skal ikke bli irritert her men, det er det jeg sa til deg at du kunne bare sagt til han
43. AR: Ja
44. HB: Alt over 150.000,- så betaler jeg til domstolen. Jeg betaler det som dommen har sagt, og så slipper du å komme med den pressemeldingen.
45. AR: 0:06:22: Herman! Saken er løst, og det var ikke mulig å, å få vridd ham på noen annen måte. Og jeg betaler dette beløpet. Jeg holder kjeft. Jeg skal lese igjennom den pressemeldingen om igjen, men det står ikke noe mot deg, altså, presist. Det gjør det ikke. Det er bare det eneste navnet på slutten er nevnt at Herman Berge representerer meg ikke i DENNE saken. Det vil si Aabø-Evensen, da. Det er det eneste som står hvor ditt navn er nevnt. Ellers så fikk jeg det ut, både ditt og Einars navn, og vi satt der i tre timer. 0:06:45: Jeg gjorde så godt jeg kunne. Du er vel litt...på det at jeg er på good terms med ham. Kan hende en vakker dag at vi trenger å bruke ham.
46. HB: Ja, jeg, det må jeg bare si til deg at, "då (min dialekt for; da) trekker jeg meg bare rolig tilbake..."
47. AR: Då trekker du deg, ja (litt lattermildt)
48. HB: Ja, jeg må det fordi han er en av de personene jeg stoler minst på
49. AR: Han er veldig...
50. HB: Han er så uhederlig, å
51. AR: Han er farlig. Og han er bare det som står i hodet på han, det er hans ære, å, å, men nu er den saken trukket, og for øyeblikket vil jeg ikke høre noe mer om det.
52. HB: Hm
53. AR: For øyeblikket. Vi får ta det litt over langs her.
54. HB: Ja.
55. AR: Jeg betaler den summen. Det jeg glemte helt det var oppi dette å si at vi trenger disse papirene altså. Det GLEMTE jeg. Men nu når jeg da betaler, så kan jeg si: Nå har jeg betalt, OG vi trenger de og de papirene fra deg. Han har hele tiden skyldt på at det ikke var betalt.
56. HB: 0:07:31: Hvis noen ringer meg, eller sånn, jeg har ikke den pressemeldingen. Jeg vet jo ikke hva den inneholder engang, og jeg må jo få satt meg litt inni det der, hvis jeg i det hele tatt skal...
57. AR: Ja, ja, for du har ikke sett, du har ikke sett den ennå, og "no comment"! foreløpig, da.
58. HB: Ja.
59. AR: No comment, foreløpig.
60. HB: Nei.
61. AR: FORELØPIG! Nå er det weekend.
62. HB: Ja, ja.

63. AR: Vi må la dette her synke, for jeg vet ikke riktig, jeg får ikke greid meg her.
64. HB: 0:07:53: Nei, men det var nettopp dette her jeg hadde, jeg må få si, fryktet, for det er sånn han driver det.
65. AR: Ja, du hadde fryktet, du hadde advart meg, jeg hadde men det var umulig å vri ham. Det var det der beløpet du sa, men det var dette med Vesta, måtte betale forsikring for at det var et motsøksmål mot ham på 12 millioner, og "det var jo så latterlig og så vilt og så ta-ta-ta-ta-ta." og det mente han at Vesta ville kreve tilbake, og sånn og sånn.
66. HB: Men han må ikke få deg til å tro at den der Dagblad-artikkelen at det var den som ødela saken, altså det er han som ødela saken. Lenge før Dagbladet artikkelen kom på trykk, så sa han til Einar at enten så gjør du sånn som jeg sier og at jeg får lov å føre saken med hypoteser
67. AR: Ja.
68. HB: Ellers så kan du gå og finne en annen advokat.
69. AR: Ja.
70. HB: Han kjørte Einar helt opp i et hjørne
71. AR: Ja.
72. HB: Det, det er Aabø-Evensen som har drevet den der Falkefjellsaken rett i dass.
73. AR: Det...
74. HB: og ingen andre
75. AR: Det, å, å, å, å, det ble ødelagt både av Rudolf Ugelstad som ditt og datt, ja hvorfor han (Aabø-Evensen) ikke gikk videre med det, da, det var fordi at han sa ikke mer for da skulle han bruke det i neste omgang, men så hadde Einar gått og ødelagt alt for han hadde snakket med Rudolf Ugelstad om igjen og om igjen og om igjen og minnet ham på den historien, og det var også svært uheldig.
76. HB: Nei, det...
77. AR: Ja.
78. HB: 0:9:00: Ja, han bare vrir det til eget, selvfølgelig til egen fordel.
79. AR: Ja, fordi han gjorde det så...altså hele greia gikk ut på hvor perfekt han var, og hvor ærekrenket han var, og det er bare hans ære som teller. Herman. Vi er, kan være glad at vi er ferdig med mannen. Jeg må tenke over, jeg må, jeg betaler, jeg ber om de papirene som du sier jeg skal be om, og jeg må tenke meg om med den pressemeldingen. Jeg må se på den om igjen. Om du får den eller ikke, for jeg tror du blir irritert selv om den, det gjør du i alle tilfeller, for du vil ikke ha noen pressemelding.
80. HB: Nei, nei, jeg syns det er helt unødvendig. Han kunne fått det domsbeløpet på 220.000,- og så var man ferdig med saken.
81. AR: Ja, ja, men nu har vi liksom øøø liksom kommet ut av dette her på jeg med ham på vennlig basis. Jeg sier ikke at jeg skal gå til han noe mer, men jeg, jeg mener at mannen er farlig. Og eee ja, i alle fall. Nu har jeg ham liksom på min side, og vi gikk ut og spiste middag etterpå, slå den!
82. HB: 0:09:52: Ja, men hvis han er farlig vet du, så hadde han jo gjort noe for lenge siden. Han er ikke, han er, egentlig så er han tannløs, men han virker farlig. Du så jo hvor tannløs han var i Falkefjellsaken. Han satt...
83. AR: Nei, det var helt forferdelig
84. HB: ...jo nesten og holdt på å pisse på seg når dommeren snakket til ham.

85. AR: Den dere Falkefjellsaken, den er helt forferdelig, jeg er helt enig med deg.
86. HB: Så han er jeg ikke mye redd, altså, det, jeg har jo noen opptak av han fra i fjor sommer når vi var i, har du, er den saken også løst, da, den eh fra i fjor sommer?
87. AR: 0:10:18: Hva var det for noe da?
88. HB: Den her hvor vi krever ut dokumentene og eh den midlertidige forføyningen.
89. AR: Ja, det aner jeg ikke, du?
90. HB: Du burde jo fått løst alt...
91. AR: Ja, jeg mente at alt var løst. Jeg spurte; er nu alle saker løst? Ja, det var de. Men det jeg glemte i hele greia? var å be om papirer, men det skal jeg gjøre idet jeg betaler. Jeg har ikke gjort det ennå, riktig.
92. HB: For han eksploderte jo i retten i fjor sommer og han løy jo så det rant av ham.
93. AR: Ja, ja.
94. HB: ...når det gjaldt disse opptakene. For det var jo det som gjorde at du gikk til slutt.
95. AR: Ja, (jeg får se på det), jeg må tenke meg om. Nå går jeg ut...
96. HB: 0:10:51: Men jeg må se, jeg må jo få se om, om det der har noen konsekvenser. Jeg også må jo tenke på meg selv.
97. AR: Ja.
98. HB: ...oppi dette her. Jeg har jo risikert både det ene og det andre
99. AR: Ja.
100. HB: ...oppigjennom årene og...
101. AR: Ja, selvfølgelig, det...
102. HB: ...kommer det en pressemelding nå som er sånn at jeg blir trukket helt ned i dritten, selv om ikke navnet mitt nevnes...
103. AR: ...
104. HB: Hva?
105. AR: Du blir ikke nevnt i den...
106. HB: Nei, men jeg tenker sånn; selv om ikke navnet er nevnt så, så kan jo det leses lett ut av det...
107. AR: Ja, ja.
108. HB: ...antakeligvis, hvis ikke jeg kjenner han helt uriktig.
109. AR: Ja, vi får nå se. Jeg får sende deg et kopi, men jeg tror ikke at du kommer til å like den allikevel.
110. HB: Nei, men det må nesten leses igjennom
111. AR: Ja, du må nok det. Vel, men foreløpig i alle fall, hvis det er noe så har du ikke sett den, ikke sant? Så du kan ikke komm...
112. HB: Nei, jeg har ikke sett den, jeg, så det...
113. AR: Nei, nei, og jeg vet ikke om det kommer ut noen ting, om han bruker den i pressen en gang, ...om han selv, jeg tror ikke det er så veldig interessant.

114. HB: Han får sikkert satt den inn i eh, Advokatbladet og Finansavisen, og sånne idiot-advokat-aviser, holdt jeg på å si, som får skryte på seg selv, litt ekstra.
115. AR: Ja, det gjør han...det er bare hans ære som teller, her, ikke noe annet.
116. HB: Mhm.
117. AR: Ok, du, ja, jeg får, jeg skal se på den om igjen, du blir nok nødt til...
118. HB: Så da ble det en middag etterpå da, med...
119. AR: Ja, ja, ja.
120. HB: Så du var ute
121. AR: Ja.
122. HB: 0:12:03: Men, ønsket han å hjelpe deg, bistå deg videre, da?
123. AR: Neida, men han sa hvis det var noen vanskeligheter så kunne han hjelpe meg, da. Men jeg har jo ikke eee, jeg ba ham jo ikke om noe hjelp.
124. HB: Han er, han er, han er ikke helt klar i hodet, altså, det er derfor jeg også, under forrige gang, vi snakket om forlik, ikke sant, vi satt på SAS hotellet, jeg og han og Einar, så følte jeg at han, han er jo ikke helt frisk i hodet, og Einar sa jo han også at; hvordan kan han sitte her og så be oss om et forlik med, med disse pressemeldingene, og så etterpå i tillegg så forventer han vi skal samarbeide med, eh, det er tankeløst. Det er selvmotsigende.
125. AR: Ja, det er godt mulig. Jeg er bare glad vi er ferdig med mannen, og vi er ferdig med denne rettssaken, og jeg mener at, jeg ve..., jeg beklager, men jeg mener mannen er farlig, og vi må være, trå litt forsiktig.
126. HB: 0:12:48: Ja, men jeg mener det at har han vært farlig så hadde vi, så hadde det skjedd noe for lenge siden.
127. AR: Kanskje.
128. HB: Ja.
129. AR: Kanskje, men jeg mener du må være forsiktig med å gå ut mot ham, det er det jeg mener. Men, nu får vi se. Nå er det weekend, nå gjør vi i alle fall ingenting over weekenden. Jeg leser pressemeldingen om igjen. Men, nu går jeg ut i byen altså. Det er noen ærender jeg skal
130. HB: Ja
131. AR: ...nu må jeg ut og få litt luft, og så leser jeg igjennom den. Det er mulig jeg fakser over den til deg i dag. Og så blir du da, eh, ergerlig, for det er klart du blir, du ville ikke ha noen pressemelding. Men vi får se på det hva vi kan gjøre.
132. HB: Ja, ja.
133. AR: Ok?
134. HB: Men skader det dine saker på noen som helst måte?
135. AR: Nei da, neida, det er bare om han selv hvor, at han
136. HB: Hvor fortreffelig han er?
137. AR: Ja, ja, og hvor eh, hvor forferdelig injurierende det var som tingene som kom mot ham, og ditt og datt.
138. HB: Så du unnskylder, hva er det du sier? Sier du at det var en miss, feiltolkning eller feiltakelse, eller sier du at du ble presset til å gå mot ham, eller?

139. AR: Nei, nei, nei, det ville han hatt med. Det fikk jeg ut. Så vi satt jo der tre timer, og jeg fikk jo ut det ene og det andre. Så jeg sier ikke at jeg ble presset, jeg sier at: "av grunner jeg nu ikke vil gå inn på, så har jeg ikke kommet ut med dette før, men som sagt, jeg bekl..." jeg var imot denne rettssaken, det har jeg sagt mot ham, det var jeg jo altså. Det har jeg sagt.
140. HB: Ja. Men årsaken det var jo mer eller mindre at du eh, du var redd han, da, ikke at han eh...
141. AR: Nei, jeg var imot den saken for jeg vet at han var en lur, ER en lur rev. Med å gå mot en sånn advokat, er establishment. For det er det han er, nemlig.
142. HB: Men det er det jeg mener når du sier at du var imot ham, du sa jo, du mener jo fremdeles det at, at han ikke gjorde en bra jobb, og at, hadde det vært isolert der, så hadde, så var det jo riktig å gå imot han, men du, du mener at han er en lurifaks og at vi aldri ville vunnet, ville vunnet?
143. AR: Ja, ja. Det er det jeg mener. Jeg mener han gjorde en elendig jobb i Falkefjellsaken, det mener jeg, men det, eh, sånn gikk det, og ikke fikk vi lov å ta opp igjen den saken heller, og jeg mener også at den der avisartikkelen var ødeleggende, det var den. Det sto: De vil ha hevn.
144. HB: 0:14:41: Ja, men det vet vi ikke. Det er ikke vi som vet det.
145. AR: Nei, men jeg mener det. Jeg går ut fra det.
146. HB: Men det som var ødeleggende, var jo hans hypoteser.
147. AR: Ja, det også. Det var sant
148. HB: og de kom jo før avisartikkelen.
149. AR: Ja, det gjorde de.
150. HB: Han hø...altså, det, altså vet du hva, Amelia. Det står i dommen. Nå skal ikke jeg plage deg med dette her, men det står i dommen, i Falkefjelldommen, at han fremla hypoteser.
151. AR: Ja.
152. HB: og så har jeg også sagt, som jeg sa under møtet der også at hvis du fremlegger, hvis du bygger et erstatningskrav på en hypotese
153. AR: Ja
154. HB: så skal du egentlig ikke få lov å komme inn i retten engang.
155. AR: Nei.
156. HB: Men han kom inn i retten og fikk foredra over dette, men dommeren skriver jo selvfølgelig i dommen, etter disse hypotesene, at en hypotese vil aldri kunne brukes som et erstatningsgrunnlag.
157. AR: Nei, men nå...
158. HB: Og dermed taper du. Altså, han
159. AR: Vi taper.
160. HB: Han ba om å tape, han.
161. AR: Ja, du forsøker appell, ikke sant, og vi blir bare feid av banen.
162. HB: Nei, jeg mener selve Falkefjellsaken, når han sto i retten der, så visste han at han kom til å tape saken.
163. AR: Ja, det var feil alt sammen. Han gjorde en elendig jobb, men forsøkte å ta den opp igjen, og så kommer vi ingen vei, ikke sant. Og nu er den dessverre tapt for alltid.

164. HB: Nei, det er den ikke, fordi det...
165. AR: Det irriterer vannet og vettet av meg at de Olsen & Ugelstad karene, de går fri, alltid.
166. HB: Jo, men den er jo ikke tapt, for vi har jo inne den gjenopptakelsesbegjæringen, med legeerklæringen.
167. AR: Ja, legeerklæringen kan være et poeng, altså. Vi må jo desto mer gå hardt inn for det, fordi det at...
168. HB: Men da er jo spørsmålet om hvor mye har du låst deg nå med, med hensyn til den gjenopptakelseserklæringen.
169. AR: Ja, det har vi jo ikke snakket om da, men vi får se.
170. HB: Ja
171. AR: Jeg skal se litt på det, og nu går jeg og så tenker jeg over den der, jeg har ikke fått eh, konsentrert meg å skrive det til Per Steina heller. Jeg skal se på den her pressemeldingen igjen, jeg, jeg fakser den til deg.
172. HB: Mhm.
173. AR: Bare ikke du eksploderer, da.
174. HB: Nei, det, jamen det må du jo bare ta som...
175. AR: Ja, det må vi ta etter hvert
176. HB: ...som det kommer, det.
177. AR: du eksploderer, og snur du meg ryggen, så snur du meg ryggen. Jeg gjorde det beste jeg kunne, og dermed basta.
178. HB: Neimen så ille er det vel ikke at eh, at jeg skulle snu deg ryggen, vel?
179. AR: Nei, nå, nei du vet du at nu går jeg ut i byen. Ut på dagen leser jeg den igjen. Du er vel kanskje veldig veldig oppsatt på å få den med en gang? Jeg leser igjennom den nu, jeg, så ser jeg om jeg kan fakse den.
180. HB: Ja, ja.
181. AR: Ok?
182. HB: Ja, gjør det og så, så snakkes vi. Det. Nei, jeg, jeg forstår din, ditt problem. Det er ikke et problem det å forstå det.
183. AR: Kenneth har litt rett i at jeg av og til er litt for rask, for jeg vil ha løsning, og hu og hei. Og det syns han er ille. Men jeg må jo si, jeg satt der i tre timer og "haglet" med mannen. Jeg sa; nei, ta ut det, ta ut det, ta ut det, at jeg liksom var blitt, eh, influert til, ja i det hele tatt, så jeg fikk ut en hel masse, jeg skulle nesten ha gjemt de der originalene. De makulerte han øyeblikkelig da vi fikk et nytt forslag, vet du. Og det er jeg i grunn også glad for, for jeg vil ikke ha alle disse gamle papirene, og...
184. HB 0:17:13: Hva hadde han? Husker du noe av hva han s... eh, i disse originalene hva han åpnet med, hva han begynte med?
185. AR: Nei, det husker jeg ikke. Men, som sagt, det begynte med tre sider da, og at og at jeg ble liksom influert og ditt og datt...
186. HB: Av oss?
187. AR: Nei, ja, han sa vel kanskje ikke av dere, men, i alle fall et par steder så var både du og Einar nevnt, og det fikk jeg ut. Du, nå leser jeg igjennom det.
188. HB: Ja, ok.

189. AR: Hvis jeg greier det, så fakser jeg det, greier jeg det ikke så går jeg på byen.
190. HB: He, he, he.
191. AR: Ok?
192. HB: Ja, ja, bare gjør som det passer.
193. AR: Ja. Ok, du, hei.
194. HB: Ok. Hei.

Utdrag I – Avskrift fra møte mellom Amelia Riis (AR) og Herman J Berge (HB) hjemme hos Amelia:

25.08.2006, fredag, fra kl 1820 til 1852:

Filnavn: GI259691_møte med Amelia 250806.wav

Print Screen I: Pkt 95; Amelia svarer på spørsmål om hvorvidt hun følte seg presset

94. HB: For det første er jeg nødt å ha en, en, et ærlig svar på; hva det, følte du deg presset eller ikke, når du var der?

95. AR: Jo. Jeg følte meg presset, jeg gjorde det, og jeg, vi korrigerer mange ganger, han fløy ut og skrev om igjen, tilbake, og frem og tilbake, fordi jeg strøk ut en hel masse, og jeg trodde jeg hadde greid å strø...stryke ut det meste som var æreskrenkende for deg og for Einar.

96. HB: Hm.

97. AR: Men det har jeg da ikke greid.

98. HB: Det er ikke æreskrenkende, det som er problemet med den der der, den pressemeldingen, er jo det at han kan altså bruke den mot meg, og han kan sikkert, hvis, det er jo det han har sagt også, han ønsker å ta ut den artikkelen i RettsNorge, av 27. mai

Denne teksten og innholdet er beskyttet etter lov om opphavsrett til åndsverk.
Rettighetshaver er Herman J Berge. Elektronisk kopiering, helt eller delvis, eller utskrift av stoff fra dette dokument er ikke tillatt ut over kopiering til privat bruk. Utnyttelse av kopier til andre formål enn privat bruk eller annen ulovlig bruk av publisert stoff kan medføre straffe- og erstatningsansvar.

Print Screen II: Bekreftelse på at Ole Kristian Aabø-Evensen truet med å gå mot Herman J Berge dersom Amelia ikke signerte

114. HB: Nei, men han sa noe annet, han sa det at, dersom ikke du skriver under, så vil han gå mot meg. Pause. Det sa du på mandag.

115. AR: På telefonen, ja.

116. HB: Nå på mandag, når han var her.

117. AR: Ja

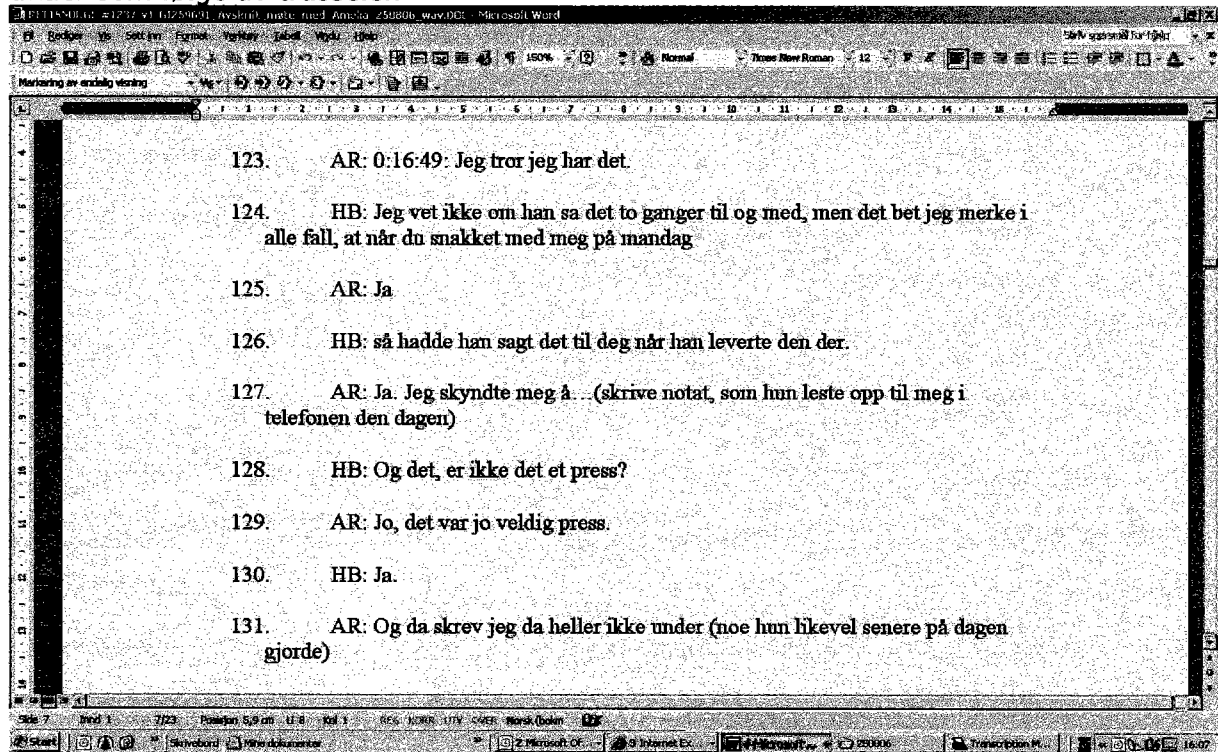
118. HB: Så sa han det til deg.

Denne teksten og innholdet er beskyttet etter lov om opphavsrett til åndsverk.
Rettighetshaver er Herman J Berge. Elektronisk kopiering, helt eller delvis, eller utskrift av stoff fra dette dokument er ikke tillatt ut over kopiering til privat bruk. Utnyttelse av kopier til andre formål enn privat bruk eller annen ulovlig bruk av publisert stoff kan medføre straffe- og erstatningsansvar.

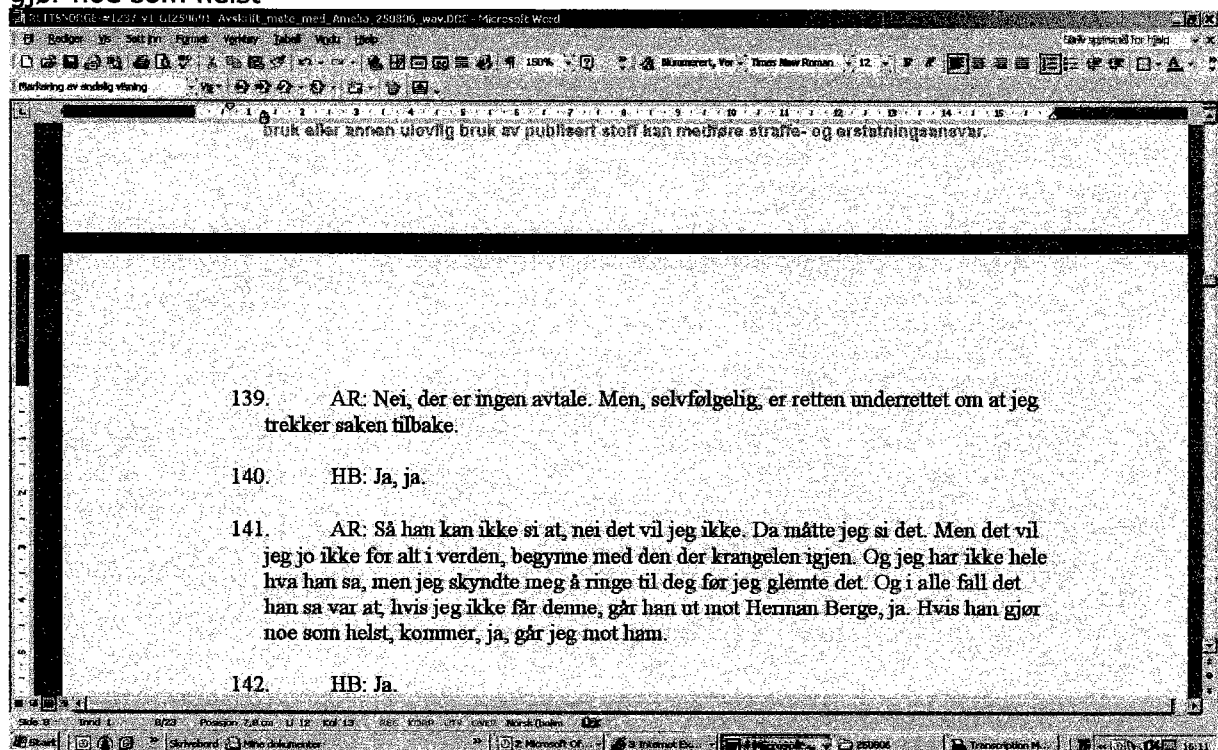
Denne tekst og innhold er beskyttet etter lov om opphavsrett til åndsverk.

Rettighetshaver er Herman J Berge. Elektronisk kopiering, helt eller delvis, eller utskrift av stoff fra dette dokument er ikke tillatt ut over kopiering til privat bruk. Utnyttelse av kopier til andre formål enn privat bruk eller annen ulovlig bruk av publisert stoff kan medføre straffe- og erstatningsansvar.

Print Screen III: Pkt 129: Bekreftelse på at Amelia følte et veldig press for å skrive under som følge av trusselen

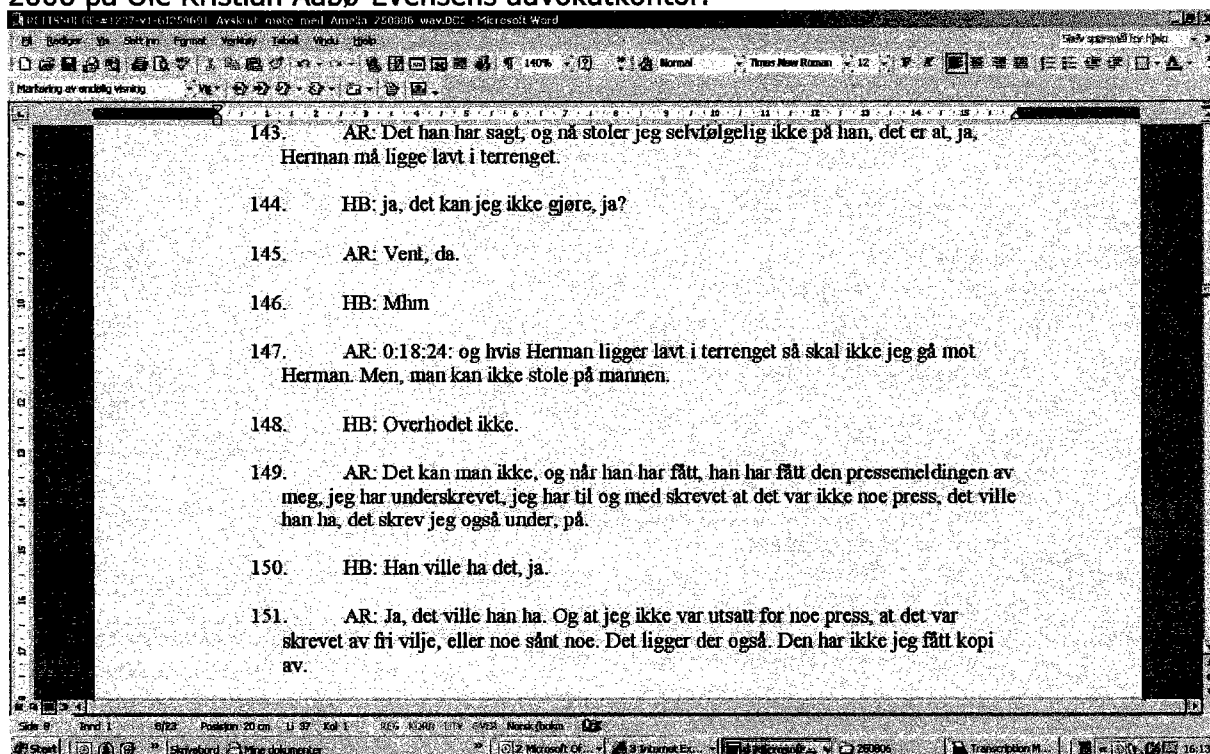


Print Screen IV: Pkt 141: Igjen en bekreftelse på trusselen om å gå mot Herman Berge dersom Ole Kristian Aabø-Evensen ikke fikk Amelia's signatur, og dersom Herman Berge gjør noe som helst

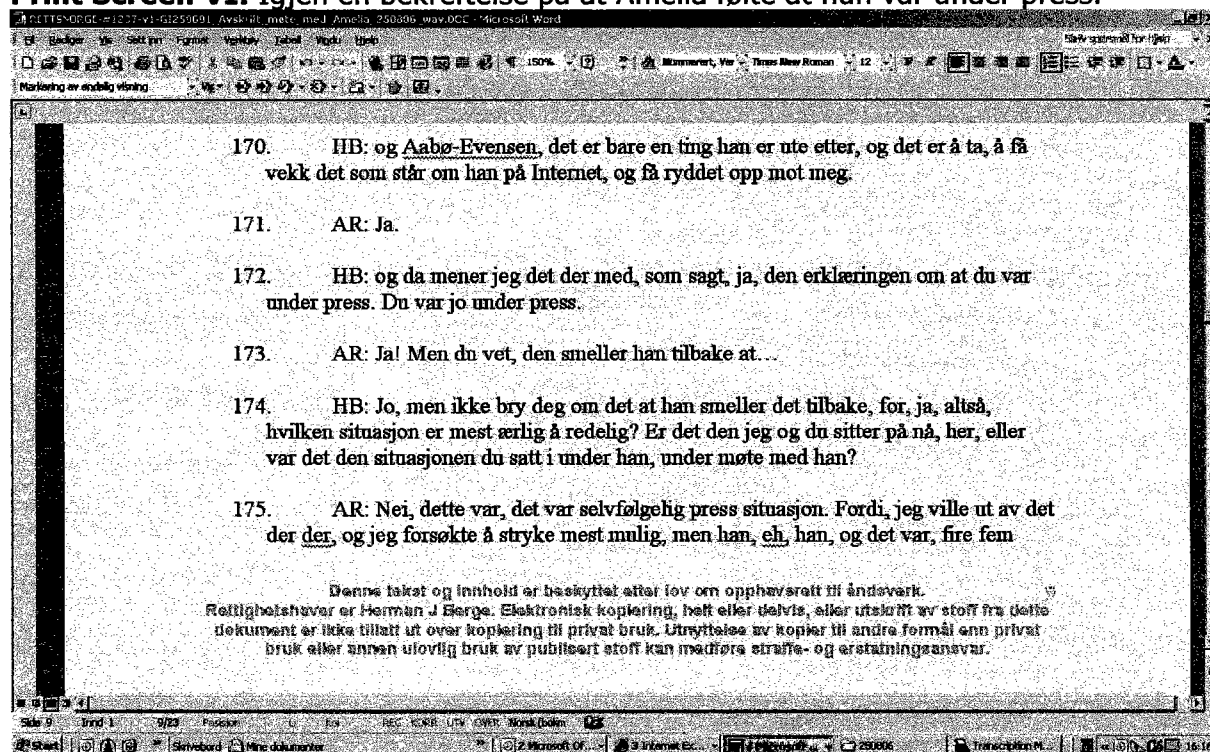


Denne tekst og innhold er beskyttet etter lov om opphavsrett til åndsverk.
Rettighetshaver er Herman J Berge. Elektronisk kopiering, helt eller delvis, eller utskrift av stoff fra dette dokument er ikke tillatt ut over kopiering til privat bruk. Utnyttelse av kopier til andre formål enn privat bruk eller annen ulovlig bruk av publisert stoff kan medføre straffe- og erstatningsansvar.

Print Screen V: Pkt 147: En bekreftelse på at Ole Kristian Aabø-Evensen truet med at Herman Berge måtte ligge lavt i terrenget, og at det ville gå bra for ham dersom han fortsatte med det. Pkt. 149-151: Også en bekreftelse på at Amelia ble tvunget til å skrive under på at hun ikke var utsatt for press da hun signerte dokumenter den 17. august 2006 på Ole Kristian Aabø-Evensens advokatkontor.

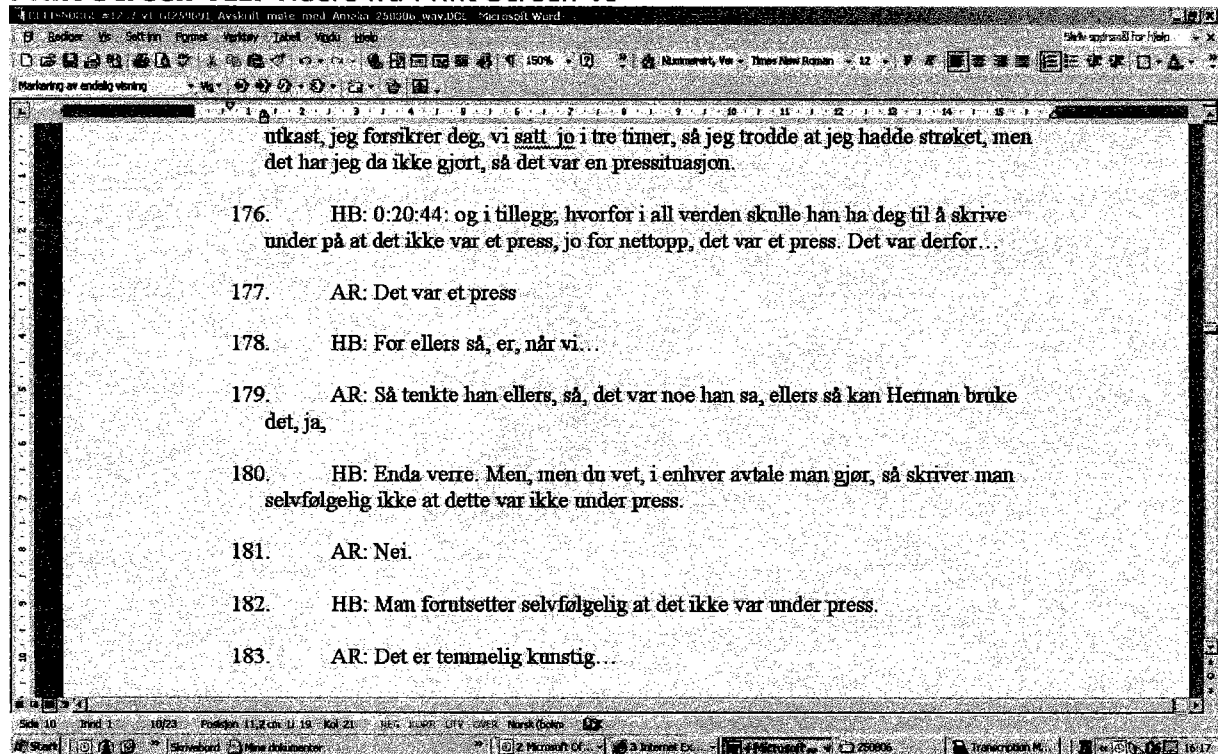


Print Screen VI: Igjen en bekreftelse på at Amelia følte at hun var under press.



Denne tekst og innhold er beskyttet etter lov om opphavsrett til åndsverk.
Rettighetshaver er Herman J Berge. Elektronisk kopiering, helt eller delvis, eller utskrift av stoff fra dette dokument er ikke tillatt ut over kopiering til privat bruk. Utnyttelse av kopier til andre formål enn privat bruk eller annen ulovlig bruk av publisert stoff kan medføre straffe- og erstatningsansvar.

Print Screen VII: Videre fra Print Screen VI



Slutt.

AMELIA RIIS

Michelets vei 23 A
1366 LYSAKER
NORWAY

Advokat
Ole Kristian Aabø-Evensen
Boks 6944 St. Olavs plass
N-0130 Oslo

fax: 24 15 9001

19. august 2006.

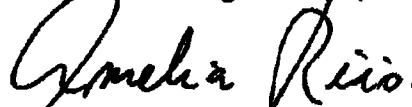
Jeg viser til møte 17. august på ditt kontor, hvor vi etter 3 timers møte satte opp en pressemelding. Videre viser jeg til den reviderte pressemelding som du overleverte meg igår.

Jeg har gått igjennom din nye pressemelding, og har i stedet satt opp en erklæring (vedlagt) som jeg synes er helt dekkende.

Jeg har også bedt min bank idag å oversende deg de Kr. 290.331,56 som vi ble enige om som et endelig oppgjør.

1 vedl.

Med vennlig hilsen,



Amelia Riis.

Erklæring.

Undertegnede, Amelia Riis, ønsker å informere at min mann, Einar døde den 30. mai 2006. Einar har gjennom en årrekke arbeidet uttrettelig for å rette opp den urett som i sin tid ble begått mot min familie og meg.

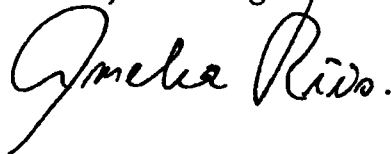
Det er blitt fremsatt beskyldninger mot min tidligere advokat, Ole K. Aabø-Evensen, som jeg beklager, og fremsetter en uforbeholden undskyldning.

Jeg beklager hvis Aabø-Evensen har tapt renommé p.g.a. denne saken.

Borgarting Lagmannsrett ble meddelt den 18. august at jeg trekker det søksmålet som ble tatt ut mot advokat Ole K. Aabø-Evensen. Jeg har idag gjort opp regningen for den juridiske bistand som Aabø-Evensen har ydet.

Undertegnede ønsker ikke å kommentere denne saken ytterligere.

Oslo, 19.. august 2006.



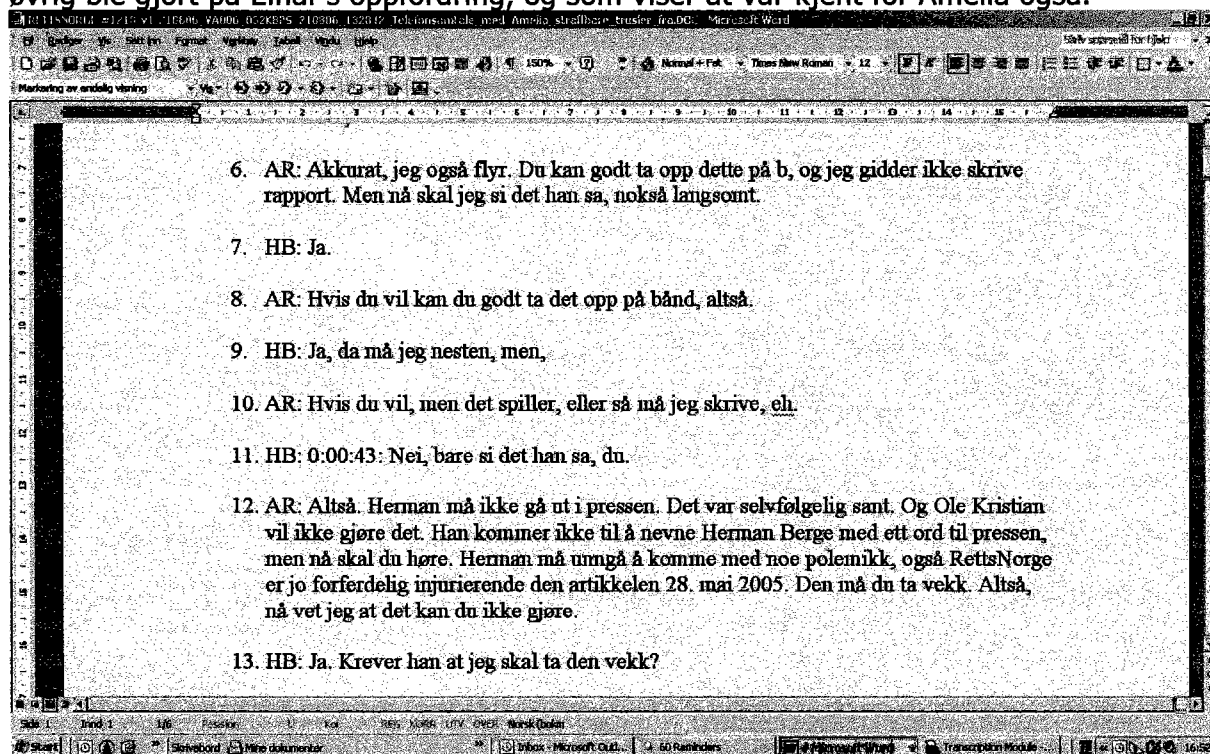
Amelia Riis.

Utdrag– Avskrift fra telefonsamtale mellom Amelia Riis (AR) og Herman J Berge (HB):

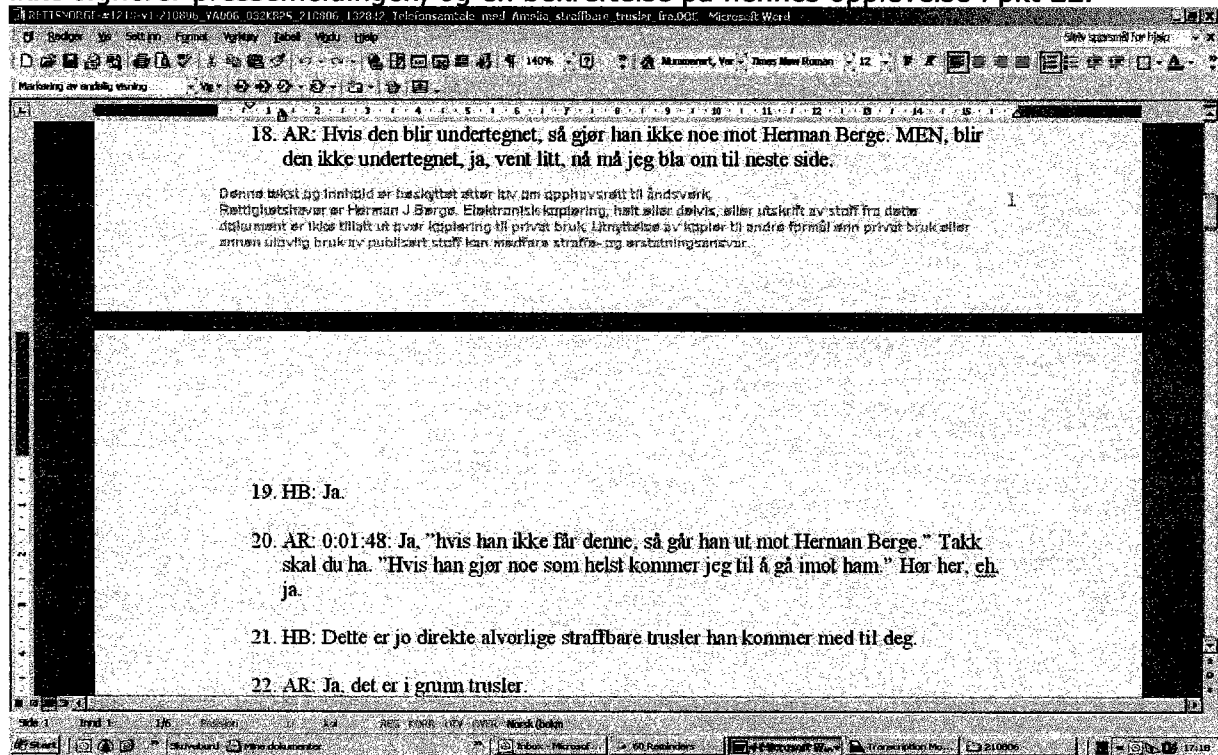
21.08.2006, mandag, fra kl 1328:

Filnavn:VA006_032KBPS_210806_132842 Telefonsamtale med Amelia straffbare trusler fra OK.wav

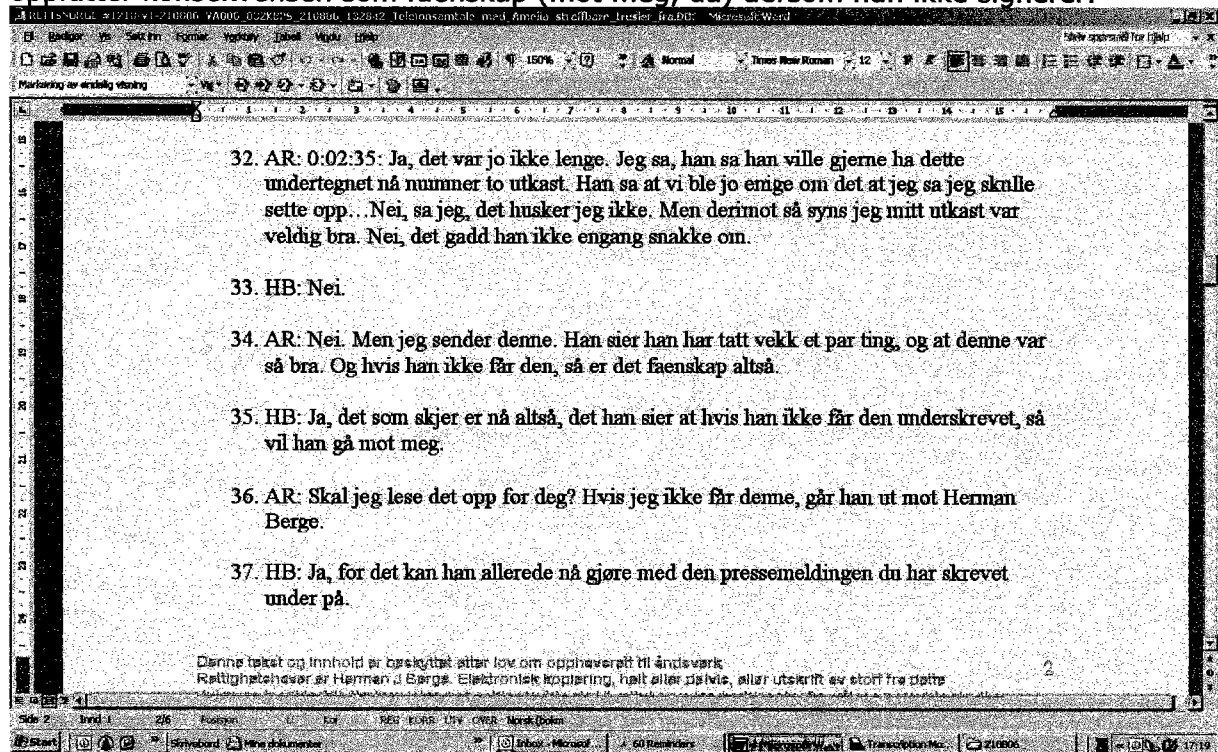
Print Screen I: Pkt 8 viser at det var ok at samtalen ble tatt opp på bånd, noe som for øvrig ble gjort på Einar's oppfordring, og som viser at var kjent for Amelia også.



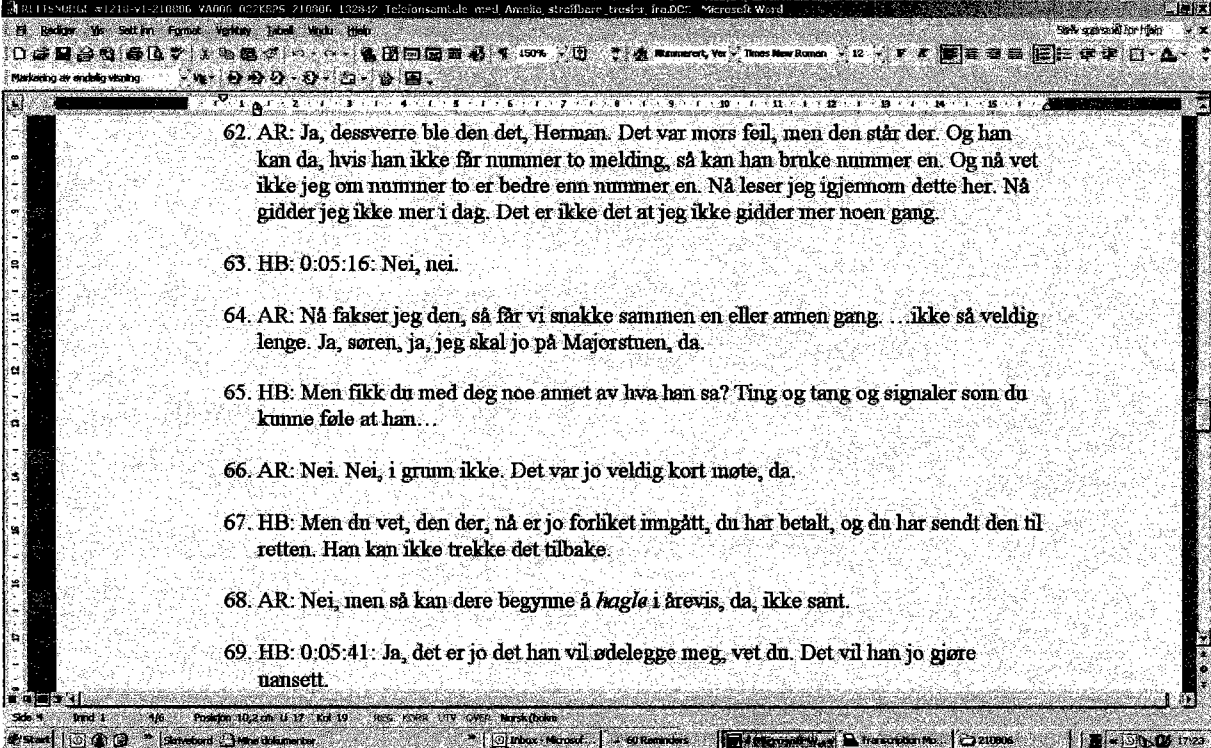
Print Screen II: Pkt 18 til 20 beskriver advokat Aabø-Evensens trussel dersom Amelia ikke signerer pressemeldingen, og en bekreftelse på hennes opplevelse i pkt 22.



Print Screen III: Pkt 34 understrekes at hun har oppfattet trusselen, og at hun oppfatter konsekvensen som faenskap (mot meg, da) dersom hun ikke signerer.



Print Screen IV: Pkt 62 tilkjennevir Amelia at hun tror at det er hennes feil. Hun viser også at hun er presset inn i et hjørne etter pågangen fra advokat Aabø-Evensen ved å si at hun ikke gidder mer. Hun var veldig oppgitt.



TELEFONSAMTALE med Amelia Steifberg, bestyrer fra DC

62. AR: Ja, dessverre ble den det, Herman. Det var mors feil, men den står der. Og han kan da, hvis han ikke får nummer to melding, så kan han bruke nummer en. Og nå vet ikke jeg om nummer to er bedre enn nummer en. Nå leser jeg igjennom dette her. Nå gidder jeg ikke mer i dag. Det er ikke det at jeg ikke gidder mer noen gang.

63. HB: 0:05:16: Nei, nei.

64. AR: Nå fakser jeg den, så får vi snakke sammen en eller annen gang. ...ikke så veldig lenge. Ja, søren, ja, jeg skal jo på Majorstuen, da.

65. HB: Men fikk du med deg noe annet av hva han sa? Ting og tang og signaler som du kunne føle at han...

66. AR: Nei. Nei, i grunn ikke. Det var jo veldig kort møte, da.

67. HB: Men du vet, den der, nå er jo forliket inngått, du har betalt, og du har sendt den til retten. Han kan ikke trekke det tilbake.

68. AR: Nei, men så kan dere begynne å *hagle* i årevis, da, ikke sant.

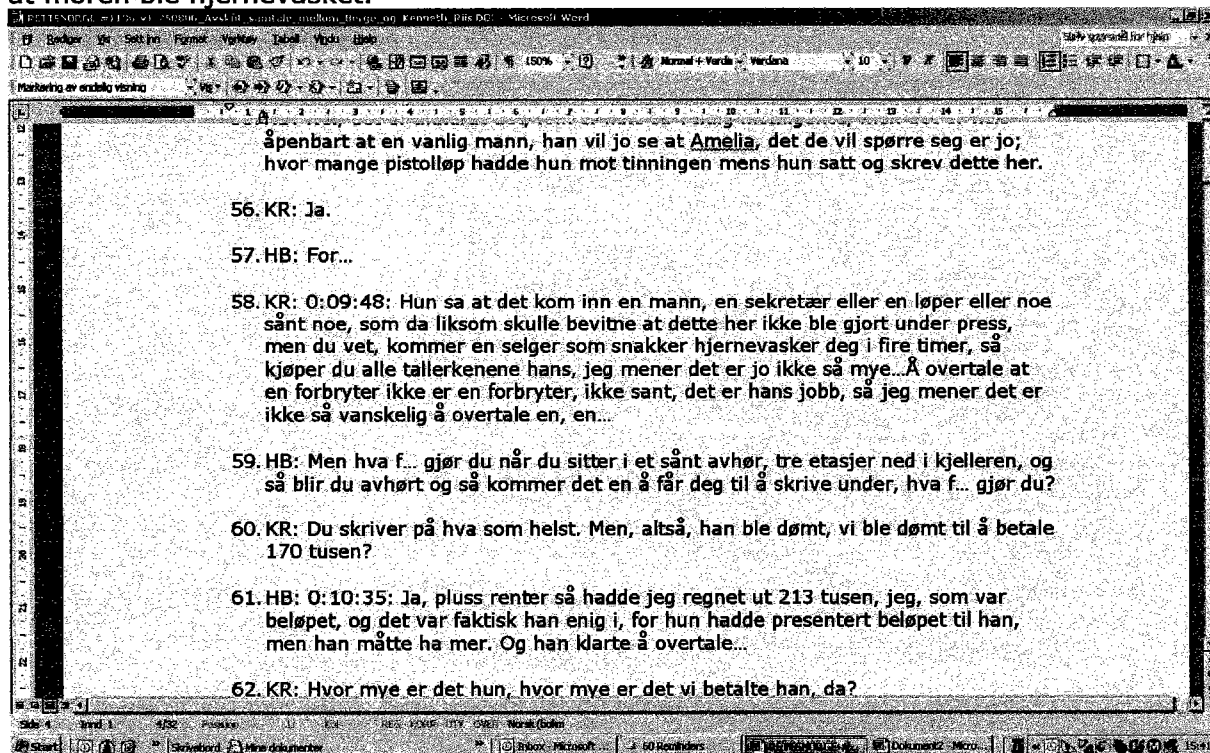
69. HB: 0:05:41: Ja, det er jo det han vil ødelegge meg, vet du. Det vil han jo gjøre nansett.

Utdrag - Avskrift opptak av telefonsamtale mellom Berge (HB) og Kenneth Riis (KR)

25. august 2006, kl 09.04

Filnavn: VA015_032KBPS_060825_090457 Samtale med Kenneth.wav

Print Screen I: Pkt 59 viser at Amelia har snakket med Kenneth og fortalt at det kom inn en person som skulle bevitne at forliket ikke ble gjort under press. Kenneth opplevde at moren ble hjernevasket.



åpenbart at en vanlig mann, han vil jo se at Amelia, det de vil spørre seg er jo; hvor mange pistolløp hadde hun mot tinningen mens hun satt og skrev dette her.

56. KR: Ja.

57. HB: For...

58. KR: 0:09:48: Hun sa at det kom inn en mann, en sekretær eller en løper eller noe sånt noe, som da liksom skulle bevitne at dette her ikke ble gjort under press, men du vet, kommer en selger som snakker hjernevasker deg i fire timer, så kjøper du alle tallerkenene hans, jeg mener det er jo ikke så mye... Å overtale at en forbryter ikke er en forbryter, ikke sant, det er hans jobb, så jeg mener det er ikke så vanskelig å overtale en, en...

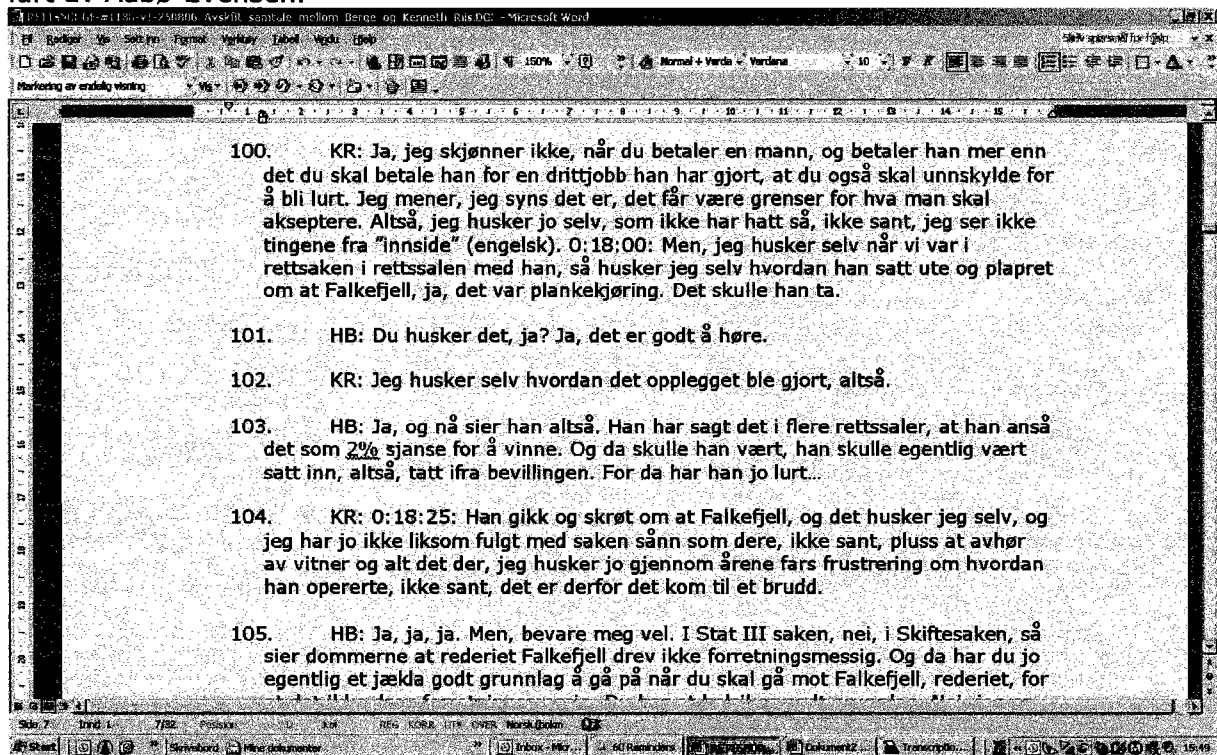
59. HB: Men hva f... gjør du når du sitter i et sånt avhør, tre etasjer ned i kjelleren, og så blir du avhørt og så kommer det en å får deg til å skrive under, hva f... gjør du?

60. KR: Du skriver på hva som helst. Men, altså, han ble dømt, vi ble dømt til å betale 170 tusen?

61. HB: 0:10:35: Ja, pluss renter så hadde jeg regnet ut 213 tusen, jeg, som var beløpet, og det var faktisk han enig i, for hun hadde presentert beløpet til han, men han måtte ha mer. Og han klarte å overtale...

62. KR: Hvor mye er det hun, hvor mye er det vi betalte han, da?

Print Screen II: Pkt 100. Her redegjør Kenneth for sitt syn på den avtale som var inngått mellom hans mor og Aabø-Evensen: At Amelia måtte unnskyldte seg for å ha blitt lur av Aabø-Evensen.



Erklæring

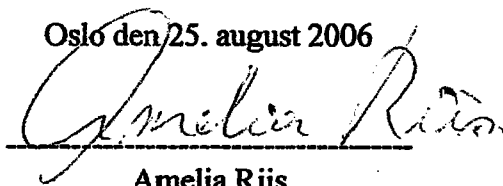
Jeg, Amelia Riis, erklærer herved at jeg trekker tilbake alt som er sagt og skrevet i Pressemeldinger av den 17, 18, og 21 august 2006 omkring de rettsvister som har versert mellom Riis-familien og advokat Ole Kristian Aabø-Evensen.

Etter et lengre møte på advokat Ole Kristian Aabø-Evensens kontor den 17. august 2006, ble jeg under ~~et press~~ press tvunget til å skrive under på pressemelding som han presenterte.

Pressemeldingene er skrevet alene og senere også redigert av advokat Ole Kristian Aabø-Evensen.

Jeg står ikke ved det som er omtalt i denne pressemeldingen, samt senere pressemeldinger som har sitt utgangspunkt i denne.

Oslo den 25. august 2006

A handwritten signature in cursive script, reading "Amelia Riis", written over a horizontal line.

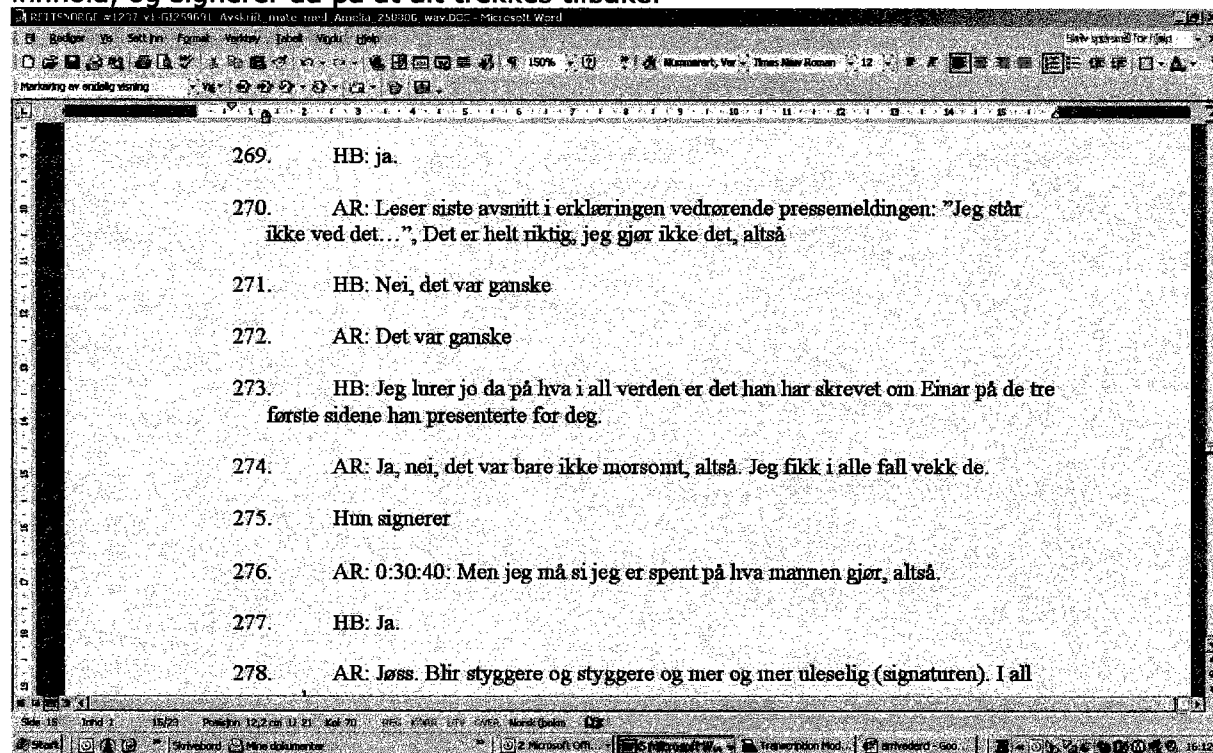
Amelia Riis

Utdrag II – Avskrift fra møte mellom Amelia Riis (AR) og Herman J Berge (HB) hjemme hos Amelia:

25.08.2006, fredag, fra kl 1820 til 1852:

Filnavn: GI259691_møte med Amelia 250806.wav

Print Screen I: Pkt 270. Her bekrefter Amelia at hun ikke står ved pressemeldingens innhold, og signerer da på at alt trekkes tilbake.



Denne tekst og innhold er beskyttet etter lov om opphavsrett til åndsverk.

Rettighetshaver er Herman J Berge. Elektronisk kopiering, helt eller delvis, eller utskrift av stoff fra dette dokument er ikke tillatt ut over kopiering til privat bruk. Utnyttelse av kopier til andre formål enn privat bruk eller annen ulovlig bruk av publisert stoff kan medføre straffe- og erstatningsansvar.